

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR. 06 - 100. ÅRGANG
25.MARS - 8.APRIL 2014

KULTUR

Vil gjøre ord til handling

Den påtroppende samfundetlederen er positiv til mer politikk på huset

side 44

REPORTASJE

Bronies: Møt mennene som digger en barne-tv-serie

side 22

Skaper musikk av støy

side 38

NYHET

To sider av Ukraina-krisen

side 14

Studentene beskyldes for latskap

side 6

22

Bronies

Barne-TV for voksne

- 03 Nyhetskommentar: Kvalitetssikringen
- 04 Siden sist
- 06 Toppsak Politisk: Late studenter
- 08 Nyhet: Luftkvalitet på Dragvoll
- 12 Forskning: Romforskning
- 14 Internasjonalt: Ukraina
- 14 Dagsorden: Lobbyisme og korrupsjon
- 18 Meninger
- 22 Aktualitet: Fankulturer
- 24 Portrett: Lise Lyngsnes Randeberg
- 38 Småreportasje: Støymusikk
- 40 UD 100 år
- 42 Kulturkommentar: Samtidskunst
- 43 Kulturprofil: Kate Pendry
- 44 Kulturtoppsak: Politikk på Samfundet
- 46 Kulturnyhet: Samfundet og demokrati
- 48 Kulturtegn: Finsk kultur
- 50 Anmeldelser: SiT trening
- 53 Musikk
- 55 Anmeldelse: Lars Vaular
- 56 Kulturkalender

15 Ukraine: Different sides, different stories

43 Kate Pendry

Under Dusken

Singsakerbakken 2E, 7030 Trondheim
Tlf: 993 39 153
E-post: ud@underdusken.no
annonse@underdusken.no

Under Dusken er eit sjølvstendig organ for studentar, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir delt ut gratis på lærestader i Trondheim med medlemsrett i Studentersamfundet. Under Dusken kjem ut åtte gongar i semesteret. Redaktøren vel sjølv sin redaksjon.

Under Dusken arbeider etter reglane i Vær Varsam-plakaten for god presseskikk. Dei som føler seg urettmessig ramma av omtale i avisa, vert oppfordra til å kontakte redaksjonen.

facebook.com/underdusken
[@UnderDusken](https://twitter.com/UnderDusken)

REDAKSJON

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Helene Mariussen - Tlf: 993 39 153

ANSVARLEG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Inga Skogvold Rygg - Tlf: 918 23 546

NESTLEDER UNDER DUSKEN
Hanne Christin Våge

NYHETSREDAKTØR
Trine Selle - Tlf: 905 05 239

POLITISK REDAKTØR
Jørgen Benkholt - Tlf: 954 96 291

REPORTASJEREKTAKTØR
Aksel Borgen - Tlf: 452 10 527

KULTURREDAKTØR
Maria Birkeland Olerud - Tlf: 979 82 692

FOTOREDAKTØR
Eivind Sandodden Kise - Tlf: 454 739 98

GRAFISK ANSVARLIG
Mari Aarsund Klock

ILLUSTRASJONSSJEF
Kanutte Torsteinsdottir Ness

DEBATTREDAKTØR
Erland Årstad - Tlf: 905 53 233

SALGSJEF
Simen Foy - Tlf: 912 43 431

DISTRIBUSJONSANSVARLIG
Fredrik M. Dolve - Tlf: 976 80 792

IT-SJEF
Magnus Kiro - Tlf: 917 48 566

GJENGESJEF
Maren Kronlund - Tlf: 469 68 063

DAGLIG LEDER
Kaja Felix Sønslie - Tlf: 993 80 530

DESKERE
Marianne Solheim Rotthaug,
Emil Henry Flakk, Kyrre Ryeng, Ida Jønsberg, Synne
Hammervik, Ingunn Mjølnerud, Stine Mari Male

JOURNALISTER
Karina Solheim, Anette Sivertstøl, Hannah Christin
Lerfaldet, Hilde Heggstad, Johannes Jakobsen, Siri
Overnåge, Stine Mari Male, Stine Marlen Henriksen,
Nora Cecilie Bredoch, Fredrik Schjefstad, Kristian
Aaser, Bjørn Lund-Sørensen, Marius Flatås, Håvard
Haraldsen, Bård Ræstad, Mathias Kristiansen, Thea
Haugen Lygre, Daniel Guanjo, Hanna Malene Lind-
berg, Linn Danielsen Eijemo, Vilde Boberg Svineng,
Ida Jønsberg, Olav Kråg Halvorsen, Kyrre Ryeng,
Miriam Nesbø, Kristian Aaser, Bjørn Lund-Sørensen,
Ingrid Vik Bakken, Martin Stubban, Silje Strand

FOTOGRAFER
Anna Rossava, Amalie Stokkan Kristoffersen, Katinka
Goffin, Eirik Vole Rye, Caroline Ramnaes, Sindre
Haugan, Julie Trulsvik Rasmussen, Håvard Karlsen
og super-Silje Krager

ILLUSTRATØRER
Iria Isa Samuelstuen, Synøve Daaland
Camilla Dahlstrøm, Trude Telle, Christian Høkaas,
Vegard Stolpenesæther, Håvard Karlsen
og Kanutte Torsteinsdottir Ness.

GRAFISKE MEDARBEIDERE
Nyhet: Cesare Schwabl
Reportasje: Ingvild Olaussen
Kultur: Andrea Gjerde

KORREKTUR
Markus Tobiasen, Emil Flakk, Hanne Christin
Våge, Marvin Bredal Lillehaug, Anders Hovdal
Tangenes og Ida Lyche, Karolina Lid

FORSIDE
Iria Samuelstuen

Student innsats

Ni timer for lite i uka er den knusende konklusjonen til Nokut. Studentene studerer for lite, og selv om flere studentgrupper ligger godt over de forventede 37,5 arbeidstimer i uka, trekker andre snittet ned. Hva skjuler seg egentlig bak tallene?

I tolkingen av den nye undersøkelsen er det ukritisk blitt satt likhetstegn mellom antallet timer og kvaliteten på studentene. Som kunnskapsministeren påpeker er det ingen vits i å bruke 37,5 timer i uka på et studie som egentlig bare krever en tjuetimersuke. Men ligger hele utdanningen i arbeidstimerne man legger ned?

For man ser en tydelig sammenheng mellom antall arbeidstimer og hvor yrkesrettet studiet er. For en statsviter vil det være selvsagt at vedkommende holder seg oppdatert på det politiske bildet, men hvor mange vil regne den daglige runden på nettavisene og Twitter som arbeidstid? Er man på jobb når man deltar på et Samfundsmøte om korrupsjon? Utdanning kan skje på mange forskjellige måter og i mange ulike forum, og å telle timene uten å se det i en større sammenheng blir fort snevert.

Det er heller ingen hemmelighet at humanistene er flinke til å ta på seg frivillige verv. Som Nicholas Lund påpeker i toppsaken på side 6, gir dette relevant erfaring til jobbsultne studenter og gir dem de fortrinnsene som studiene ikke makter å gi. Når studiet ikke er yrkesrettet, må man skaffe seg den riktige kompetansen selv.

Og likevel kjenner man det stikker litt i samvittigheten når man ser tallene. For det ble kanskje en pils for mye forrige torsdag. Og det var kanskje ikke så lurt å begynne å se House of Cards én uke før semesteroppgaven skulle inn. Men så gjør vi det likevel, fordi vi vet det går. Fordi det gikk de forrige sju semesteroppgavene også, og de forrige ti eksamenene, og på bacheloroppgaven. Og plutselig sto vi der og var ferdig utdanna. Og jaggu ble det ikke ganske oppgørende arbeidere av oss også.

INGA SKOGVOLD RYGG

Vi er nødt til å skjerpe oss, alle mann

Dagens studenter blir kalt late. Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen skylder på alle. Det er godt å vite at det ikke bare er vår skyld.

Illustrasjon: Camilla Dahlstrøm

JØRGEN BENKHOLT
Politisk redaktør

KOMMENTAR

Kunnskapsministeren rettet nylig pekestokken mot både studenter og utdanningsinstitusjoner i en kronikk om høyere utdanning, hvor han i klar tekst sa at alle er nødt til å skjerpe seg. Det er sjeldent at en politiker omtaler problemene i så tydelige ordelag som Isaksen gjorde. Ministerens budskap framstår som et friskt pust av klarsynthet. Men en politiker på toppen vil alltid ha problemer med å se utfordringene på bunnen - NTNU er et strålende eksempel.

Nå vil ikke jeg trekke NTNU ned i søla igjen, rett etter at de har kravlet opp fra hullet som Nokut kastet dem ned i. Universitetets kvalitetssikringssystem ble i fjor vurdert som svært mangelfullt, og Nokut truet med å frata NTNU retten til å opprette studieprogram. NTNU fikk seks måneder på å forbedre seg, og vi ligger an til å få et helt nytt system. Men jeg er skeptisk til at smekken fra kontrollørene på toppen, har blitt kommunisert godt nok, og om det vil føre til reelle endringer. Studentene er fortsatt like nølende til å bidra med innspill til referansegruppene, et utall fastgrodde professorer er fortsatt ute av stand til å ta til seg de få konstruktive tilbakemeldingene som kommer, og de tillitsvalgte

i studentrådene er like usynlige som før. Nå skal studentpolitikkerne riktignok ha gehør for at de har kjempet for bedre kvalitetssikring, men det har de da vitterlig gjort i alle år. Det er med andre ord ikke deres prestasjon at det blir tatt grep nå.

Studentpolitikkerne har et alvorlig omdømmeproblem

– det speiles i den lave valgoppslutningen, som for Studenttinget NTNU lå på 13,7 prosent ved forrige valg. Det var visstnok i rekordsjiktet, og det har nærmest blitt en klisje å kalle Studenttinget for udemokratisk. I tillegg har våre representanter i studentpolitikken fått kritikk for et overdådig pengebruk på konferanser, reiser, hotellopphold og matbudsjett. De klarer heller ikke å bli kvitt mistanken fra studentmassen, om at det å bli studentpolitiker først og fremst er motivert av personlig avansement. At det for dem handler om nettverking og posisjonering for en fremtidig karriere, ikke å tjene i studentenes interesse. Den lave valgoppslutningen, som fremstår som om det hovedsaklig består av kandidatenes utvidede omgangskrets, gir argumentet en viss legitimitet.

Når det kommer til kandidaterne som i disse dager skal velges

inn som studentrepresentanter til NTNU-styret, er det lite fokus på kvalitetssikring av utdanningen. De går til valg på miljøkamp, internasjonalisering og et sosialt campusliv. Det er ikke dårlige saker å gå til valg på, men de burde heller ta kunnskapsministerens oppfordring på alvor, og sette inn skytset på det grunnleggende. NTNU er først og fremst en plass for læring. For å få til det, trenger vi studentpolitikkerne med på laget. Men da må vi også gi dem gjennomføringskraften som institusjonen Studenttinget, ideelt sett studentenes samlede røst, fortjener. Vi må stille oss bak dem ved å faktisk gi tinget demokratisk legitimitet med stemmene våre.

Men det er et felles ansvar.

Man kan ikke kun overlate kampen til Studenttinget etter å ha avgitt stemme i valg. Studentene må bidra aktivt til kvalitetssikringen i hverdagen, ved å faktisk bry seg om å gi tilbakemeldinger om forelesninger. Hvis foreleserne ikke lytter på tilbakemeldingene, må man gi uttrykk for det ved å rope høyere, istedenfor å droppe forelesning som så mange gjør ved misnøye. Det er mang en professor som i kraft av sin status som statsansatt føler seg altfor trygg i sin stilling.

NYHET

Siden SIST:

Aktivfoto: Marius Sunde Tvinnerheim

Venter i månedsvis på psykolog

Ventetiden for psykologitimer varierer mye i samskipnadene i de største studentbyene.

I Tromsø får du time hos studentsamskipnadens psykiske helsetjeneste innen noen dager. I Stavanger må du vente opptil seks uker.

Ved den psykososiale helsetjenesten til Studentsamskipnaden i Trondheim (SiT) får de fleste tilbud om en registreringsamtale innen to uker. Deretter kan det gå opptil tolv uker før man kommer i gang med behandlingen.

Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO) har stor pågang. Mange studenter opplever at de får beskjed om å ringe igjen for å få en time noen uker senere når de kontakter tjenesten.

Nye studentboliger til Trondheim

Kunnskapsdepartementet har fordelt 359 millioner kroner til bygging av 1 260 studentboliger i 2014. De største byene er tildelt flest boliger. I Trondheim skal det bygges 174 nye studentboliger.

Leder Vilde Coward i Velferdstinget mener at det fortsatt må bygges mer.

– Det er stusselig at Trondheim med så mange studenter, kun får tildelt 200 nye boliger i løpet av året, sier hun.

Leder Ola Magnussen Rydje i Norsk Studentorganisasjon mener også kunnskapsministeren tar viktige grep, men at situasjonen fortsatt kan bli bedre.

– Hver dag det tildeles penger til studentboliger er en gledens dag, men vi kommer til å fortsette å kjempe for at regjeringen kommer opp på 3 000 studentboliger i statsbudsjettet for 2015, sier Rydje

Én av to studieprogram under sperregrensen

Mer enn halvparten av studieprogrammene ved NTNU faller under sperregrensen Torbjørn Røe Isaksen har lagd. Nå er spørsmålet om program med 20 eller færre studenter må legges om - eller legges ned.

– Tallet var tidligere 15. Nå har vi satt det til 20. Dette er ingen absolutt grense – man kan godt tenke seg fag hvor det vanskelig lar seg gjøre å samle flere studenter. Dette får man ta stilling til i hvert enkelt tilfelle, sier Røe Isaksen.

Når oppryddingen kommer i gang, er det ventet at programmene med lavest oppslutning ligger dårligst an. Rektor Gunnar Bovim har tidligere varslet at det blinker et gult lys for studieprogram med færre enn 20 studenter og et rødt et for dem med 10 eller færre studenter.

UD FOR

75
ÅR
SIDEN

Det hører også til de gledeligste tingene når de aktive studentene ved siden av de mere vante debattantene og de andre møtedeltakere slipper seg løs. En frisk og levende debatt er noe av det som gjør Samfundsmøtene mest vellykket.

25
ÅR
SIDEN

Hva var så innholdet i siste utgave av Under Dusken? De som lette, fant en side om snøbrøyting og pissoarerer, fire sider om folkebibloteket, fire sider om katter, en side «reklame», en side studentprest og hele fire sider mummitroll.

10
ÅR
SIDEN

Grandiosa og øl har på mange måter blitt Norges nasjonalmåltid. Personlig ser jeg på dette som nok et tegn på at Norge er verdens mest happy nasjon. Vi spiser pizza på julaften, morer oss på danskebåten og DDE selger i bøtter og spann.

Besøk vår spesialbutikk for klatring ved Gamle Bybro

- Norges garantert beste pris på Klatrepakke
- Trondheims største utvalg
- Vi tilbyr også skred og padlekurs

Åpningstider 11-17.45 (16)

www.ute.no

NYE UTE-HALLEN

En av Norges flotteste klatrehaller med vegger på 17, 16, 13 og 11m og mer enn 130 ulike ruter. Trondheims tauklatrehall ligger naturskjønt til ved Ladehammeren.

- Klatrekurs hver uke
- Mer enn 140 ruter
- Årskort m. stud. rabatt

“ Da jeg var sju år, fikk jeg 48 kroner av pappa for å ikke grine hos tannlegen.

Nå får jeg 480 kroner i avslag!

tannklinikken) dine tenner

Kampanjetilbud til alle studenter.

Vi gir over 50 % rabatt på undersøkelsen for alle studenter. Din pris blir kr. 450,- for undersøkelse med to røntgenbilder og enkel tannrens. (ordinært kr. 930,-). Ved ytterligere oppfølging får du 10 % på alle tjenester.

Referer til dette tilbudet når du bestiller time. Vi gleder oss til å ta i mot deg!

Ansvarlig tannlege: Arnt Einar Andersen MNTF

-Fordi mennesker skal smile

Besøksadresse:
Trondheim Torg
Kongens gate 11
7013 Trondheim

Telefon: 73 99 19 99
SMS: Send "Ring" til 2007
resepsjonen@tannklinikken.net
www.tannklinikken.net

Åpningstider:
Man. - tors.: 07:00 – 19:00
Fredag: 07:00 – 16:00

Udugelige eller understimulerte?

Nye tall fra Nokut og Studiebarometeret viser at mange studenter er langt fra å oppfylle den forventede arbeidskvoten på 37,5 timer i uken.

STUDIEINNSATS

TEKST: **Ingrid Vik Bakken**
Bjørn Lund-Sørensen
FOTO: **Sindre Haugan**

Nicholas Lund er student på europastudier ved NTNU. Med seks forskjellige frivillige verv har han en hektisk timeplan og velger derfor å nedprioritere studiene. For han utgjør en vanlig arbeidsuke med skolearbeid ti timer, noe som er 27,5 timer mindre enn det som forventes av en fulltidsstudent.

– Jeg får kritikk for å ikke ta utdanningen seriøst nok, men jeg har aldri vært flink på skolen. For min del får jeg mer ut av å påta meg frivillige verv. Det har noe å gjøre med hva man selv er god på, og jeg velger å fokusere på det, sier han

Institusjonene setter for lave krav

Tallene fra Nokut viser at den samlede studieinnsatsen hos en gjennomsnittlig student ligger på 28,4 timer i

uken. Men forskjellen mellom de ulike fagområdene er stor: Studenter innen realfag, teknologi og medisin ligger høyere enn snittet, mens pedagogikk- og humaniorastudentene er blant de som bruker minst tid. Eksempelvis oppgir en arkitekturstudent ved NTNU å bruke 46,2 timer i uken på studiene, mens en lærerstudent bare bruker 21,2 timer.

– På noen utdanninger er det nok å bruke 20 timer i uka på studiene for å gå gode karakterer. Det burde ikke være mulig, sier direktør Terje **Mørland for Nokut**.

Han mener at den lave innsatsen er et resultat av studentenes egne ambisjoner og instituttenes forventninger til studentene. Mørland sier at dette er noe universitetene og høyskolene må ta tak i.

Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen deler Mørlands bekymring. Isaksen mener studentene ikke har skyld i den lave innsatsen som speiles i undersøkelsen. Han hevder det ikke holder å be studentene skjerpe seg. Institusjonene må også gi studentene

FAKTA OM

Nokut

- Nasjonalt organ for kvalitet i utdanning (Nokut), er et organ under Kunnskapsdepartementet som ønsker å sikre og fremme kvalitet i høyere utdanning.

- Studiebarometeret er en åpen nettportal som gjengir data fra nasjonale spørreundersøkelser som vedrører ulike deler av studielivet.

- Tall fra Studiebarometeret viser at mange studenter jobber langt mindre enn 37,5 timer i uka, og forskjellen er stor mellom ulike studieprogram.

TRE PÅ GATA

DRAGVOLL:

- 1). Hvor mange timer bruker du på skole hver uke, inkludert obligatoriske aktiviteter?
2. Får du nok utfordringer på studiet?
3. Hvilke tiltak kunne økt innsatsen til studentene?

Inger Anne Nordbø (27)
bachelor i psykologi

1. 30 timer, men det varierer med eksamensperiode. Jeg jobba mye mindre første året.
2. Ja, det er opp til en selv hvor utfordrende det er.
3. Det kunne gjerne vært mer og variert undervisning. I tillegg ville jeg gjerne hatt semesteroppgaver i alle fag, noe jeg ikke har i dag.

Eskil Wendel (20)
årsstudium i latin

1. 15 timer i uka
2. Absolutt.
3. Vi må få tydelige krav tidligere.

Ingrid Ådnanes Rekve (24)
master i pedagogikk

1. Ca. 35 timer i uka, men jeg er i innspurten av masteren.
2. Akkurat nå. Men i noen fag har arbeidsmengden vært minimal.
3. Høyere krav kan gi større motivasjon. Flere obligatoriske innleveringer og konkrete tilbakemeldinger.

god oppfølging, slik at de faktisk kan innfri kravene.

– Jeg tror ikke dette handler om at studentene er late, men tvert i mot at de legger ned så mye arbeid som det kreves for å gjøre det bra på studiet sitt. Dersom det holder å bruke 27 timer i uka for å gjennomføre studiet med en grei karakter, så er det helt forståelig at de bruker tid på andre ting etter det, fortsetter han.

Ververfaringen viktigere enn karakterer

Prodekan for utdanning Torberg Falch ved NTNU tror studentenes rapporterte tidsbruk kan settes i sammenheng med at studenter på bachelornivå, spesielt på samfunnsvitenskaplige fag, får lite faglig oppfølging. Han tror at tettere studentoppfølging og mer obligatorisk aktivitet kan øke engasjementet blant studentene.

– Det er fra myndighetenes side lagt opp til at samfunnsvitenskapelig utdanningene på

bachelornivå skal ha lite studentoppfølging, sier han.

Og fortsetter:

– Samtidig kan det se ut som at mange studenter velger en løsning med forholdsvis lite studietid og tilsvarende svake karakterer.

Prosentmessig oppfyller færre studenter ved Dragvoll sin ukentlige kvote enn ved Gløshaugen. Student Nicholas Lund legger ikke skjul på at hans manglende innsats på universitetet, og derav svake karakterer, er et bevisst valg. Lund mener at erfaringen han får gjennom hans frivillige engasjement gjør ham mer attraktiv for en framtidig arbeidsgiver.

– Da jeg kom til Dragvoll, fikk jeg vite at det ikke var noe jobbmarked. Hva er vitsen med gode karakterer da? Et av de første rådene jeg fikk var å søke på frivillige verv, sier Lund.

For øyeblikket er han blant annet engasjert i Karrieredagen på Dragvoll. Han skal til høsten lede fadderuka på Dragvoll for andre gang og han er studieassistent for Studentservice. Likevel klarer han å ta 60 studiepoeng, uten å ha store ambisjoner om karakterene.

– Jeg tror det er lettere å være dedikert til studier som er mer målrettet mot et

bestemt yrkesvalg, i motsetning til hva jeg er villig til å putte i Europastudier. Studenter på Dragvoll har betydelig færre obligatoriske oppgaver enn på andre campus ved NTNU. Selv om mitt valg om å fokusere på verv delvis er på grunn av jobbmuligheter senere, hjelper erfaringen jeg får fra verv å aktualisere teorien fra pensum, sier han.

Uenige om studentenes engasjement

Statssekretær Bjørn Haugstad i Kunnskapsdepartementet mener det skal være tillatt for studenter å lavere ambisjoner, men at dette burde gjenspeiles på vitnemålet.

– De faglige ambisjonene bør være slik at en godt forberedt student som studerer fulltid, kan påregne en C. Eksamensresultatet heller ikke målet med studier, men det er ved eksamen at vi tydeligst formidler og prøver de faglige ambisjonene, sier Haugstad.

Han hevder det viktigste tiltaket for å bedre situasjonen er å be universitetene og høyskolene gjennomgå sine studieprogrammer og vurdere om de gjenspeiler et ambisjonsnivå de kan være bekjent av.

Prorektor for utdanning Berit Kjelstad ved NTNU er kritisk til måten tallene fra undersøkelsen blir tolket. Hun mener det er ikke grunnlag for å si at NTNUs studenter er umotiverte og mangler utfordringer.

– Tall fra Studiebarometeret viser at 80 prosent av studentene ønsker å være over gjennomsnittet. Studiebarometeret viser også at studenter på tvers av NTNU opplever utdanningen som engasjerende, relevant og utfordrende, med et godt læringsutbytte.

Å møte problemet med lav individuell studieinnsats med en økning i obligatoriske aktiviteter vil ikke nødvendigvis føre til at studenter jobber mer, mener Kjelstad.

– En evaluering av kvalitetsreformen viser at økt timetall på obligatorisk undervisning gjerne fører til en nedgang i tiden brukt på egenstudier, slik at tidsbruken holdes konstant, sier Kjelstad.

ud@underdusken.no

Luftkvalitet til å bli syk av

Studentene på Dragvoll sliter med inneklimaet. Utbedringer utsettes til spørsmålet om samlokalisering er avklart.

UNDERVISNINGSROM: Her deler Nicoline Strandskogen Hofgaard og 20-25 andre på luft som bare holder til to personer.

► UTDANNING

TEKST: **Silje Strand Lundgren**
FOTO: **Amalie Stokkan Kristoffersen**

Masterstudenter ved Institutt for musikkvitenskap har fått kjenne konsekvensene av dårlig luftkvalitet i undervisningsrom.

Føler seg syk

Klimateknikere var innom instituttet og målte luftkvaliteten. Resultatene viser at flere rom er beregnet på maks to til tre personer. Masterstudent Nicoline Strandskogen Hofgaard ved Institutt for musikkvitenskap merker godt at ventilasjonsanleggene ikke fungerer som de skal.

– Vi er gjerne mellom 20 og 25 studenter på undervisningsrommet. Målingene for dette rommet viser at det er ventilasjon til maks to personer. Man føler seg nesten syk hvis man sitter her lenge, sier Hofgaard.

Samtidig er større utskiftninger satt på vent i påvente av mulig samlokalisering.

Opprinnelig lagerrom

Fagleder Trond Haugen ved NTNUs driftsavdeling forklarer at rommene var prosjektert til noe annet da Dragvoll ble bygd på 1960-tallet.

– Mest sannsynlig ble rommet tenkt som lagerrom. Derfor ble det beregnet mye mindre luft med tanke på størrelsen, sier Haugen.

Kontorsjef Erik Hagtun ved Institutt for musikkvitenskap mener derimot at rommet aldri har vært noe annet enn et undervisningsrom. Han ser at dagens situasjon ikke er optimal.

– Samlokalisering er et stort prosjekt langt fram i tid. Vi bør ha en løsning på problemene nå, og vi håper eiendomsavdelingen kan gjøre noe med det. Dessverre er det mangel på passende lokaler på Dragvoll, så flytting er ikke en ønskelig løsning, sier Hagtun.

Ingen kjapp løsning

Driftsavdelingen har prøvd å øke kapasiteten til ventilasjonsanleggene så mye som mulig, men det har gjort liten forskjell. Trond Haugen mener anleggene burde skiftes ut for å passe dagens utnyttelse av rommene.

– Utskiftning vil bli et større prosjekt og det blir ikke startet opp planlegging av dette før det blir avklart om Dragvoll og Gløshaugen slås sammen til en campus. Det er dessverre ingen rask løsning på dette, eventuelt burde studentene ta i bruk andre lokaler hvis de plages mye, sier Haugen.

Haugen påpeker også at det er viktig at institutt og fakultet sørger for å kontrollere hvor stor kapasitet rommene har før det besluttes å øke personbelastningen.

Vil ikke flytte

Masterstudentene ved musikkinstittuttet ønsker ikke å flytte, spesielt ikke hvis nye lokaler blir for små til alle ved instituttet. Hofgaard mener samholdet er essensielt.

– For oss er det viktig at vi forblir sammen. Samholdet her er ikke bare viktig for trivsel, men også med tanke på skolearbeidet. Vi samarbeider og diskuterer mye, og føler vi kan miste dette hvis vi alle blir omplassert her og der, sier Hofgaard. **UD**

ud@underdusken.no

Det historiske selskab

Man blir gjort stor stas på når man skal skrive om en av Dragvolls største linjeforeninger, Det historiske selskab (DHS). Til tross for kort varsel blir jeg møtt av hele seks representanter, flere er det ikke plass til på det trange kontoret.

Kort historie

Jeg innleder intervjuet med en tørr spøk.

– Kan dere fortelle litt om historien til Det historiske selskab? Heh.

Ingen respons på spøken, men historiestudentene forteller gladelig om linjeforeningens tilblivelse.

– Vi er ikke så gamle som vi prøver å gi uttrykk for, sier leder Svein Kjos.

Linjeforeningen for studenter ved Institutt for historiske studier gjenoppsto i 2008, etter å ha gått under navnet Kliola i mange år.

– Før var foreningen ganske smal og hadde få medlemmer. Med DHS ønsker vi en svært aktiv linjeforening for alle historieinteresserte, forklarer Kjos.

– I tillegg høstes Kliola ut som en kjønns sykdom, sier et annet styremedlem.

Forandring fryder

I løpet av de siste seks årene har DHS rukket å bli en av Dragvolls største og mest aktive linjeforeninger.

– Vi har rundt 140 medlemmer og arrangerer mange sosiale og faglige arrangementer, sier Kjos. Tilstelningene er åpne for alle, men en stor forkjærlighet for historie bør være tilstede. Filmkvelder kan gjerne innholde gammel tysk nazipropaganda, og quizkvelder består for det meste av datoer og årstall.

Nøktren forening

Som de fleste linjeforeninger på Dragvoll, er DHS nøktren og åpen for alle interesserte.

– Vi har verken opptakskrav eller hemmelige ritualer. Her er alle velkomne, sier leder Kjos.

Før hadde DHS et opptaksritual hvor de slo alle nye medlemmer til ridder med et sverd. Det vites ikke om det var på grunn av sverdet, men ritualet hadde en avskrekkende effekt. Nå holder det å betale medlemskontingenten på 150 kroner.

Når karakterer blir villedende

Varierende vurderingspraksis mellom sensorer og læringssteder svekker karakterenes evne til å måle studenters kunnskaper

► UTDANNING

TEKST: **Ola Krogh Halvorsen**
FOTO: **Eirik Vole Rye**

Leder Elena Bogen Slydal for Studenttinget har fått flere henvendelser fra studenter som opplever ulik vurderingspraksis blant sensorene.

– Når studenter klager på en karakter og får en ny vurdering med en helt annen begrunnelse og karakter, tyder det på at variasjonen sensorene imellom er for stor, sier Slydal.

Skuffet

Samfunnsvitenskapsstudenten «Ane» har selv opplevd to vidt forskjellige vurderinger på samme oppgave.

– Etter å ha bedt om begrunnelse for en eksamen jeg fikk B på, fikk jeg vite at oppgaven hadde vippa mellom A og B. Da jeg tok sjansen på en ny vurdering ble sjokket stort da jeg fikk vite at den nye sensoren hadde vurdert oppgaven til en D, sier «Ane».

Hun er nå den eneste som skal ta eksamenen om igjen, og vil derfor være anonym.

– Det er skuffende at det er så stort sprik mellom sensorene. Dette får meg til å lure på om også de andre karakterene mine er blitt satt så tilfeldig, sier «Ane».

De fleste er fornøyde

Dekan Marit Reitan ved fakultetet for samfunnsvitenskap og teknologiledelse (SVT) forstår frustrasjonen over ulike vurderinger på samme eksamen, men understreker at det kun er et fåtall som klager på

karakterfastsettelsen.

– Vi har et stort antall emner, med over 14 000 besvarte eksamener forrige semester. Her ble kun 2,5 prosent av karakterene klaget på. Dette tar vi som et tegn på at studentene i stor grad er fornøyd med karakterfastsettelsen, sier Reitan.

For å sikre en mer konsekvent vurdering av eksamener har SVT-fakultetet innført strengere krav til sensorveiledninger og eksamensoppgaver.

– I høst ble det innført krav om beskrivelse av læringsmål i alle emner. Dette gjør det lettere å teste læringsutbyttet til studentene. Vi har også dobbel kvalitetssjekk av alle eksamensoppgaver, sier Reitan.

NTNU er strengest

I september la Senter for økonomisk forskning fram en rapport om vurderingspraksisen til forskjellige utdanningsinstitusjoner i Norge. Her kommer det fram at hvilke karakterer man får, varierer med hvilket lærested man går på. Strengest var NTNU, som i gjennomsnitt ga en hel karakter dårligere enn de lærestedene som ble regnet som snillest.

– Dette er et tegn på at NTNU opprettholder høye faglige standarder og et høyt ambisjonsnivå. Det skal være et kvalitetsstempel å få gode karakterer fra NTNU, så det ser jeg ingen problemer ved, sier Reitan.

Varierende karaktersetting blir derimot en ulempe når NTNU-studenter skal søke seg til andre skoler eller til master.

– Det er fint at et vitnemål fra

KARAKTERSYSTEMET: Elena Slydal mener variasjonen sensorene imellom er for stor

FAKTA OM

Karakterer

- Høsten 2013 ble det avlagt 14 118 eksamener ved SVT-fakultetet.
- 361 av disse ble klaget på og bedt om ny vurdering.
- En forskningsrapport fra Senter for økonomisk forskning viser at NTNU er det lærestedet i landet med strengest karakterpraksis.

NTNU skal være et kvalitetsstempel. Men når mange bruker karakterer til til å søke seg inn på masterstudier blir det veldig uheldig at ulike læringssteder har ulik vurderingspraksis, sier Slydal.

Ønsker bedre samarbeid

Lederen for studenttinget etterlyser bedre samarbeid mellom læringsstedene.

– En lik karakterpraksis vil gjøre karakterer til et bedre og mer rettferdig redskap for å måle studentenes kunnskaper og ferdigheter. Her burde de forskjellige lærestedene bli bedre til å samarbeide, sier Slydal.

olahalv@underdusken.no

Feiret nytt kvalitetssikringssystem

Studenttinget feiret forrige uke Nokut-godkjenning og innføring av et nytt kvalitetssystem.

Leder Elena Bogen Slydal oppfordrer til kollektiv innsats for å sikre at systemet skal fungere i framtiden.

FORNØYD: Studenttinget ble fra starten av trukket inn som en ressurs i utformingen av det nye systemet for kvalitetsikrings. De mottar ros av NTNU for å være et konstruktivt bindeledd mellom administrasjonen og studentene.

► KVALITETSSIKRING NTNU

TEKST: **Kristian Aaser**
FOTO: **Katinka Goffin**

Kvalitetssikringen ved NTNU ble i februar i fjor underkjent av Nasjonalt organ for kvalitet i utdanningen (Nokut), og det har siden blitt arbeidet for å utforme et nytt kvalitetssikringssystem. Underkjenningen gir ingen indikasjon på at kvaliteten ved NTNU er for svak, men at det var for dårlige mekanismer for å sikre at undervisningen var god nok.

– Da Nokut i fjor ikke godkjente kvalitetssikringssystemet, ble vi i Studenttinget trukket tidlig inn i utformingen av det nye systemet, sier tidligere leder av Studenttinget Simon Utseth Sandvåg.

Mer åpenhet og nærhet

Det nye systemet innebærer mer åpenhet og klarere arbeidsfordeling i

de ulike instansene. Et problem ved det gamle systemet var at nærheten til studentene var for liten. Det nye systemet skal gjøre det lettere å finne ut hvor feil har oppstått, og hvordan dette kan rettes opp i. Referansegruppene skal gi tydeligere tilbakemelding. Arbeidsoppgaver innenfor administrasjonen skal også bli tydeligere. Sandvåg forteller at det skal bli tydeligere hva i systemet som fører til misfornøyde studenter.

– Dersom studenter opplever at det er vanskelig å finne fram i systemet, vil færre velge å rapportere feil. Håpet er at dette blir bedre nå, sier han.

Han vektlegger at godkjenningen av systemet kun er første steg, og at det virkelig arbeide med forbedring av systemet starter nå.

– Dette er bare grunnmuren, sier han.

Ikke ferdig

Leder Elena Bogen Slydal i

Studenttinget, er enig i at dette kun er begynnelsen på en forbedring av systemet.

– Dette er noe vi har arbeidet hardt for i mange år, og i dag skal vi feire. Men det viktige er at vi følger dette opp og arbeider hardt, sier hun.

Hun er fornøyd med Studenttingets bidrag, og håper at en kollektiv innsats skal føre til ytterligere forbedringer.

– Nå går vi inn i en prosess der vi skal forsikre oss om at alle ledd på universitetet følger det nye systemet, sier Slydal.

Hun ser positivt på veien videre og mener systemet vil gjøre det enklere for studenter å kunne rapportere feil dersom de oppstår.

– Studenttinget fungerer som et mellomledd som skal hjelpe studenter. Med det nye systemet vil det være enklere for studenter å rapportere på egenhånd, sier hun.

Delaktig Studentting

Seniorrådgiver Ole Kristen Solbjørg ved NTNU - som har vært sentral i utformingen av det nye systemet - gir Studenttinget ros for deres bidrag i utformingen. Han legger vekt på at de har fungert godt som et mellomledd mellom studenter og administrasjon.

– Studenttingets bidrag har vært viktig på flere områder. Dette er konstruktive, engasjerte studenter som ofrer seg for en bedre studiehverdag, sier han.

Han forteller at Studenttingets tilbakemeldinger på hvordan emnene fungerer, og hva som bør endres på, har vært viktig.

Solbjørg forteller at han også er fornøyd med prosessen i sin helhet.

– Det at vi har klart å felles samles om et system ved syv forskjellige fakulteter er fantastisk, sier Solbjørg. **UD**

SE DET STORE BILDET

Forsvarets etterretningshøgskole tilbyr en bachelorgrad med kombinasjon av russisk språk og etterretningsutdanning.

DU FÅR:

- Starten på en spennende karriere innen norsk etterretning.
 - Erfaringer du ikke får noe annet sted.
 - Variert undervisning i både klasserom og skytefelt.
 - Betalt utdanning og plikttid.
 - En høgskoleutdannelse som vil gi deg en særdeles spennende og utfordrende jobb.
-

Les mer om Forsvarets etterretningshøgskole på forsvaret.no

Søknadsfrist 15. april

For alt vi har. Og alt vi er.

FORSVARET

Samfunnsnyttig romforskning

Et nytt samarbeidsprosjekt skal bidra til overføring av teknologi mellom bakkeindustri og romfartsindustri.

TOTALOVERSIKT: Fra kontrollrommet i Låven på Dragvoll overvåkes romstasjonen. Den går i bane 400 km over bakken, og holder en fart på 17 000 km/t.

► ROMFORSKNING

TEKST: **Martin Stubban**
FOTO: **Caroline Ramnæs**

NTNU samfunnsforskning ved Senter for tverrfaglig forskning i rommet (Ciris) og NTNU Technology transfer AS (NTNU TTO), har sammen med andre norske aktører gått inn i et samarbeid med European space agency (ESA), for å fremme bruk av romfartsteknologi i norsk industri.

Prosjektet har som mål å overføre teknologi fra romfartsindustrien til andre industrier, men også fra vanlig industri til romfartsindustrien. Teknologi utviklet av romfartsindustrien er attraktiv, først og fremst

for sine innovative løsninger, men også fordi teknologien kjennetegnes av at den er tilpasset vanskelige forhold i verdensrommet, og derfor er grundig kvalitetssikret.

– Det kreves mye ressurser og villighet til å ta stor risiko for å drive med romfartsindustri, og det er slike bedrifter vi ønsker å samarbeide med, sier Forskningssjef Atle Heskestad ved Ciris.

Chipsproduksjon og oljeboring

Det finnes flere oppfinnelser som først ble utviklet av romfartsindustrien for aktiviteter i verdensrommet, som nå blir brukt som redskaper i bakkeindustrien. Prosjektleder Suzanne Øverlie ved NTNU TTO trekker fram

at oljeindustrien tar nytte av borreteknologier, som romfartsindustrien utvikler for å borre i geologiske formasjoner på for eksempel Mars.

– Et annet eksempel er en potetchipsprodusent som sikret seg teknologi som opprinnelig ble brukt av ESA til gassblanding i rakettmotorer. Produsenten bruker nå dette i potetchipsproduksjonen, for å regulere atmosfæren i chipposene og gi en sprøere og mer holdbar potetchips, sier Øverlie.

Økt legitimitet

Heskestad forteller at samarbeid mellom romfartsindustri og bakkeindustri er viktig for å legitimere de store summene som brukes på romfartsindustri.

– Uten denne vekselvirkningen mellom romfart og vanlig industri, så forsvinner en del av legitimiteten med å bruke så enorme ressurser på romfart. En stor del av begrunnelsen for investering i forskning og teknologi, er å skape positive ringvirkninger for samfunnet, sier Heskestad.

Han trekker fram resirkulering av vann som et eksempel hvor samarbeid mellom bakkeindustri og romfartsindustri kan gi gevinster for hele samfunnet.

– Slike prosjekt kan være enormt kostbare, selv når flere byer samarbeider. Det er da ESA kan komme inn og si at vi ønsker å bruke resirkuleringsteknologien i våre romstasjoner, og dermed bidra til finansieringen av

FAKTA OM

- Ciris jobber med å fremme og gjennomføre forskning som er relevant for utforskning av verdensrommet. Hovedaktivitetene er relatert til forskning på Den internasjonale romstasjonen (ISS)
- NTNU TTO jobber med verdiskaping basert på ideer forskningsresultater fra NTNU og Hist.
- ESA sin hovedoppgave er å forme og utvikle europeisk aktivitet i verdensrommet. I tillegg skal organisasjonen sikre at investering i romfartsteknologi skal skape verdier som samfunnet kan dra nytte av.
- Ciris og NTNU TTO har sammen med Prekubator TTO, Norinnova Technology Transfer og Kjeller Innovasjon inngått en avtale med ESA med en varighet på 18 måneder

LEIKEN KOPI: Heskestad viser raketten som fraktet forskningsobjektene opp til Den internasjonale romstasjonen (ISS)

teknologien. Det er i slike tilfeller man får til teknologiutvikling, forklarer Heskestad.

Han understreker viktigheten av å investere penger i romfartsindustrien.

– Hva skulle vi ellers brukt pengene på? Vi kunne brukt pengene på enda mer velferd som ikke er bærekraftig, men ved å investere i romfart får man til teknologi som kan bringe samfunnet framover, sier Heskestad.

Identifisering av teknologi

Ciris har arbeidet med ESA før, og kjenner derfor organisasjonen godt. Heskestad forklarer at deres oppgave er å opplyse om de mulighetene som finnes innenfor romfartsteknologi, og dermed lage en inngang for næringslivet.

– Fordi bedriftene opererer i næringer som er veldig forskjellige fra romfartsindustrien, kreves det kompetanse for å vise hvordan teknologien kan brukes og hva som skal til for å samarbeide med ESA, utyrer Heskestad.

NTNU TTO har på sin side som oppgave å finne bedrifter som kan dra nytte av eksisterende romfartsteknologi. I tillegg skal de identifisere teknologi som kan være av interesse for romfartsindustrien.

– Vi har forskere her på NTNU som har utviklet en måte å spraye silisiumkarbid på materialer, som tidligere ikke har vært mulig. Sprayen danner

et belegg som gir en ekstrem hardhet. Dette er teknologi som vi tror kan være nyttig for romfartsindustrien, der solide materialer er avgjørende, sier Øverlie.

Jobber med å utvikle oksygenresirkulering

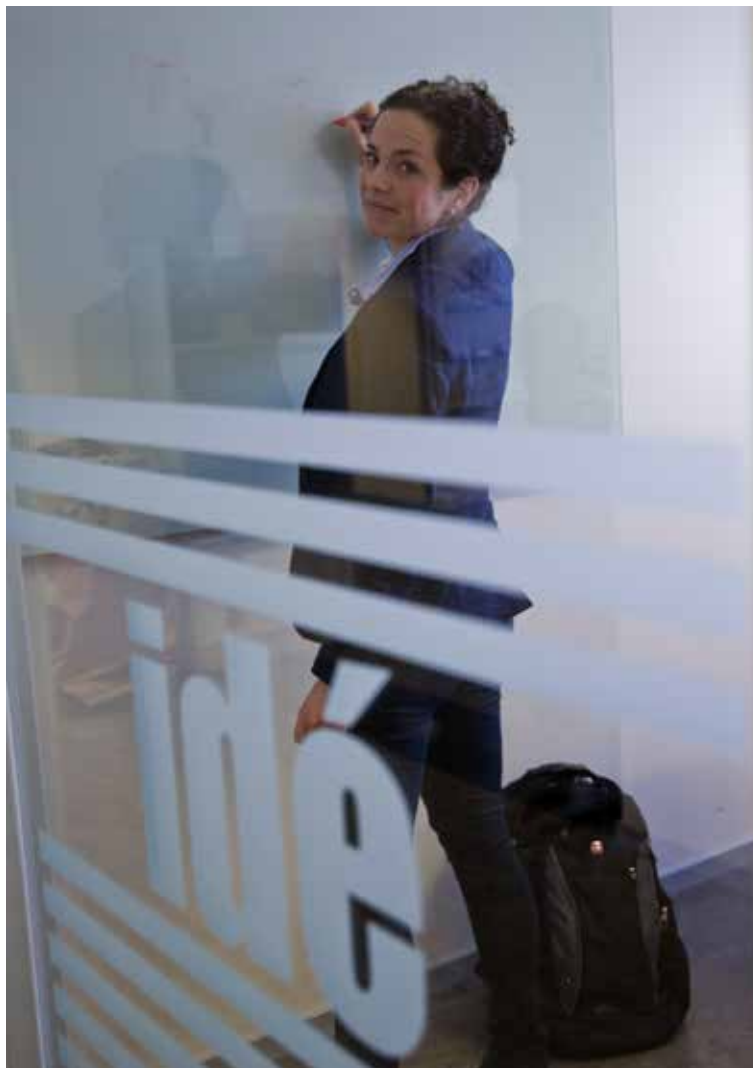
Ciris jobber til daglig med forskning og utvikling av teknologi som er relevant for menneskelig utforskning av verdensrommet. En del av denne forskningen går ut på utvikle resirkuleringssystemer, slik at man ikke er avhengig av å frakte med seg store mengder vann og oksygen ved lengre opphold i verdensrommet.

– Det vi forsøker å gjøre er å legge et vitenskapelig grunnlag for å lage biologiske livstøttesystemer, hvor man puster ut CO₂, som så blir tatt opp og lagret av planter. Dermed får man igjen oksygen, mens plantematerialet kan brukes til å produsere mat. Når astronauter oppholder seg flere måneder på en romstasjon, vil det derfor være en fordel å resirkulere, forklarer Heskestad.

Slik teknologi vil også være avgjørende for å sende mennesker til Mars i fremtiden.

– På sikt håper vi at man i tillegg til å resirkulere oksygen og vann, også kan produsere sin egen mat underveis i en eventuell Marsekspedisjon, sier Øverlie. **UD**

ud@underdusken.no

PROSJEKTLEDER: Suzanne Øverlie ved NTNU TTO

Taking the temperature on Ukraine

Ever since their president withdrew from a treaty with the European Union in late November 2013, protests have ranged the streets in Ukraine. One part calls for closer ties to the West, the other for closer ties to Russia.

►UKRAINE

TEKST: **KYRRE SANDVE RYENG**
FOTO: **Sasha Maksymenko**
flickr.com / CC BY 2.0

One of the people who participated in the protests in Kiev which started in November last year, was International Economics and Trade graduate from Kiev National Economics University, Yegor Vlasenko. He delivered food and medicines to the protesters and took part in organising workshops and lectures for them at the city's Independence Square.

– Unlike the current Crimean crisis, we had a chance to show up and help instead of constantly worrying and following the news, he says.

- The West looks weak

Vlasenko is careful to suggest any possible escalations of the crisis between Ukraine and Russia. Rather than viewing this as a bilateral conflict, he points out that the global security system is changing, and that the country that had earlier guaranteed for her territorial sovereignty, now occupies

parts of Ukraine.

The support from the international community is widely appreciated among the demonstrators, Vlasenko says, but the view on the EU has turned from an idealistic to a more pragmatic one. He explains that the protesters call for more concrete actions from the West that can prevent further armed confrontations that may lead to casualties.

– The reactions by western leaders look too weak and too late, in light of the rapidly changing circumstances here, he says.

Presidential elections to come

Vlasenko is optimistic about the future of internal affairs in Ukraine. He explains that the protests have brought about new reforms, which decentralize power and give more attention to the regions outside the capital.

He puts faith in the upcoming presidential election, and the following parliamentary election to let all parts of the society express their opinion. He adds that the president's role has changed in the last weeks.

– Yanukovich's successor will have less power, due to the recent changes in the Constitution after he left office, Vlasenko says.

On the other hand, Vlasenko is much more pessimistic about the situation on the Crimean peninsula.

– The best we can hope for would be demilitarization of Crimea, followed by continuous work of Ukraine and international community to resolve this frozen conflict, he says.

Fear of escalation

Vlasenko sees Crimea as a part of Ukraine. He does not see the claim that parts of the Crimean population feels closer connected to Russia than Ukraine, as a legitimate reason for Russia's interference on the peninsula. Vlasenko fears that these actions could have consequences for travelling between Ukraine and Russia.

– The whole world is currently working towards diminishing borders

between states, and I don't want to see someone building new ones, he says.

He denies any tensions dividing specific populations within Ukraine. However, he fears these attitudes may change if the world lets Putin keeps pushing the Ukrainian army backwards.

– If this worst-case scenario happens, it would be a tragedy for both nations, he says.

My only wish is for the Russian army to go home. I don't want to see tanks on my bus stop.

Selim Kendgametof
Crimean student

Vlasenko voices that he thinks the future of Crimea should be decided by internal consultations within Ukraine, rather than by Russia.

- Not in their business

Linguistic student Ekaterina Lobanova at Tyumen State University in Tyumen, Russia, now sees Crimea as a legally part of Russia.

– The people of Crimea spoke for themselves, and Russia claims no other territory. From now there should be peace. But I hope that the European boycott of Russia ends soon, as it hurts both sides, she says.

Talking about foreign involvement, Lobanova says that the conflict is none of the Western powers' business.

– Interfering in the situation only make matters worse, and creates tension in the world, she says.

Could this escalate into an even larger conflict?

– Only if the U.S. tries to «help», as they did in Iraq and Lybia, she says.

- CNN manipulated reports

Lobanova claims that Western media deliberately manipulated statements from voters at the recent Crimean elections that were set to decide whether

the peninsula should belong to Russia or Ukraine.

– A few days ago my friend and I were watching CNN reports. They interviewed some voters, and translated their words in an anti-russian way, despite the fact they were talking pro-russian. Being able to understand both languages we were totally astonished, as CNN is supposed to be a trustworthy channel, she says.

The same thing happened, Lobanova says, when she watched different videos on Youtube about the conflict.

No matter what the endgame of the conflict will be, Lobanova does not believe that it will affect the relationship between Russians and Ukrainians in Ukraine.

– Almost everyone in Russia has Ukrainian relatives or friends. I don't think anyone can stop keeping in touch just because of the political situation, she says.

- Most peaceful place in the world

Selim Kendgametof is a student from Crimea and describes the latest events as unstable, and chose to stay with his family rather than participating in any events. He avoids linking the events on Crimea to what happened in Kiev, and says that the Crimean people had no intention of joining Russia.

– We were an autonomous republic, which was a part of Ukraine that just “wanted «independence».

He is happy about any solution that does not lead to war.

– My only wish is for the Russian army to go home. I don't want to see tanks on my bus stop, he says.

Kendgametof says that the biggest threat to stability is that many people make their opinions based on biased information from the media. He assures that Russians and Ukrainians on the peninsula bear no hostility against each other, and describes Crimea as «the most peaceful place in the world» **UD**

ud@underdusken.no

FAKTA OM

- In November 2013, Ukrainian president Viktor Yanukovich refrained from signing a cooperation and trade treaty with the EU

- Yanukovich' decision caused massive demonstrations, and he was later impeached

- Crimea is an autonomus republic in South-western Ukraine, now occupied by Russian forces

- A disputed referendum in March 2014 called for annexation of Crimea to Russia

kilde: VG.no, BBC

INTERVJU MED

CATHRINE HOLST

SENIORFORSKER VED
ARENA, SENTER FOR
EUROPAFORSKNING VED
UIO, OG FORFATTER AV
'HVA ER FEMINISME'.

Presebilder: UIO

En ny vår for feminismen

Tekst: Miriam Nesbø **Illustrasjon:** Iria Isa Samuelstuen

Forfatteren av boken "Hva er feminisme", kaller uviktiggjøringen av kvinnedagen historieløst og ignorant. Samtidig påvirker konservative og religiøse strømninger likestillingspolitikken.

» Hva er feminisme?

Feminisme dreier seg grunnleggende sett om å skape et fritt og rettferdig samfunn der ingen undertrykkes på grunn av kjønn. Dette målet burde mange kunne stille seg bak. Feminismen legger til grunn at kjønnsforskjellen ikke bare er en forskjell. Kjønnforskjellen virker også ofte som et hierarki der menn rangeres over kvinner, og det mannlige over det kvinnelige.

» Grunnen til at vi har hatt det største fremmøtet på kvinnedagen på mange år er reservasjonsretten. Hva mener du om den nye regjeringsforslaget?

Jeg er motstander på prinsipielt grunnlag. En liberal stat er religionsnøytral. At en offentlig ansatt som kristen mener det ene eller det andre, skal ikke påvirke hvordan vedkommende gjør jobben sin. Det kan gjøres unntak, men ikke om det går utilbørlig utover borgernes grunnleggende rettigheter, for eksempel kvinners rett til reproduktiv frihet. Et svar på dette er at verden ikke er spesielt likestilt. At Norge gjør det bra, betyr ikke at det ikke er problemer her også.

» Kvinneundertrykkelse utenfor Norge er et større problem. Hvorfor er det da viktig å fortsatt være så «på» i Norge?

Borgerne av Norge har direkte ansvar for hva slags politikk som skal føres her. Skal norske leger ha reservasjonsrett eller ikke? Dette er en beslutning som skal tas, og da må vi diskutere den, selv om folk lider andre steder i verden.

» Er det naturlig med slike konservative strømninger etter regjeringsskiftet?

Regjeringen varslet betydelige omlegginger i likestillingspolitikken allerede i Sundvolden-erklæringen. Så forandringer blir det helt klart. At den skulle fronte reservasjonsretten så sterkt, er litt overraskende. Det var vel heller ikke planen, men så ble avtalen med KrF inngått.

» Konservative og religiøse strømninger har gjenoppstått i Europa. Eksempler som abortforbud i Spania og Irland er nærliggende. Er Norge på vei i samme retning?

Jeg tror ikke Norge vil følge Spania og Irland i abortsaken. Når det gjelder andre endringer i likestillingspolitikken, så er de alt på trappene. Likestillingspolitikk er et av områdene der den nye regjeringen har sagt at de vil skille seg skarpt fra de rød-grønne. De har for eksempel lovet utvidet kontantstøtte og kutt i fedrekvoten. Det har alt vært kutt i bevilgninger til offentlig likestillingsarbeid.

» Du nevner at kontantstøtten har gått opp, men også barnehageprisene øker. Dette fører til at kvinner tjener på å være hjemme med barna. Hvordan vil dette påvirke utviklingen? Om vi ser på kontantstøtten, så er det vanskelig å finne én eneste økonom eller samfunnsforsker som er for. Kontantstøtten fører til redusert sysselsetting blant kvinner og dårligere integrering. Dette er forskningsmessig vel belagt og rimelig udiskutabelt.

» Hvordan får kvinner fordeler som fremmer deres rolle i samfunnet? Er slike tiltak alltid positive, eller er det noen tiltak som kan ha uheldige følger?

Et eksempel er kvotering, en ser at kvinner kan få ekstrapoeng ved opptak til utdanninger, at stillinger øremerkes for kvinner, eller at kvinner foretrekkes før menn ved ellers like kvalifikasjoner. Dette øker kvinneandelen, og er slik sett til kvinners fordel. På den andre siden kan kvotering bidra til å styrke fordommer om at kvinner er «dårligere» og mindre kompetente enn menn. Et annet eksempel er økning av engangsstønaden, støtten til mødre utenfor arbeidsmarkedet. Dette kan øke disse kvinnes inntekt, men kan samtidig skape uheldige incentiver som gjør at de i neste omgang ikke søker seg til utdanning eller arbeid og blir dårligere i stand til å forsørge seg selv og familien.

» Går vi for langt i Norge, med å alltid prøve å likestille mannen og kvinnen?

Norsk likestillingspolitikk bygger på et bredt politisk flertall. Slik sett går den ikke «for langt». Kjønnforskjeller kan også knyttes til biologi, men alt i alt er det vel så slående hvor lite «spikra» de er. Det er enorm variasjon og dramatiske endringer over tid.

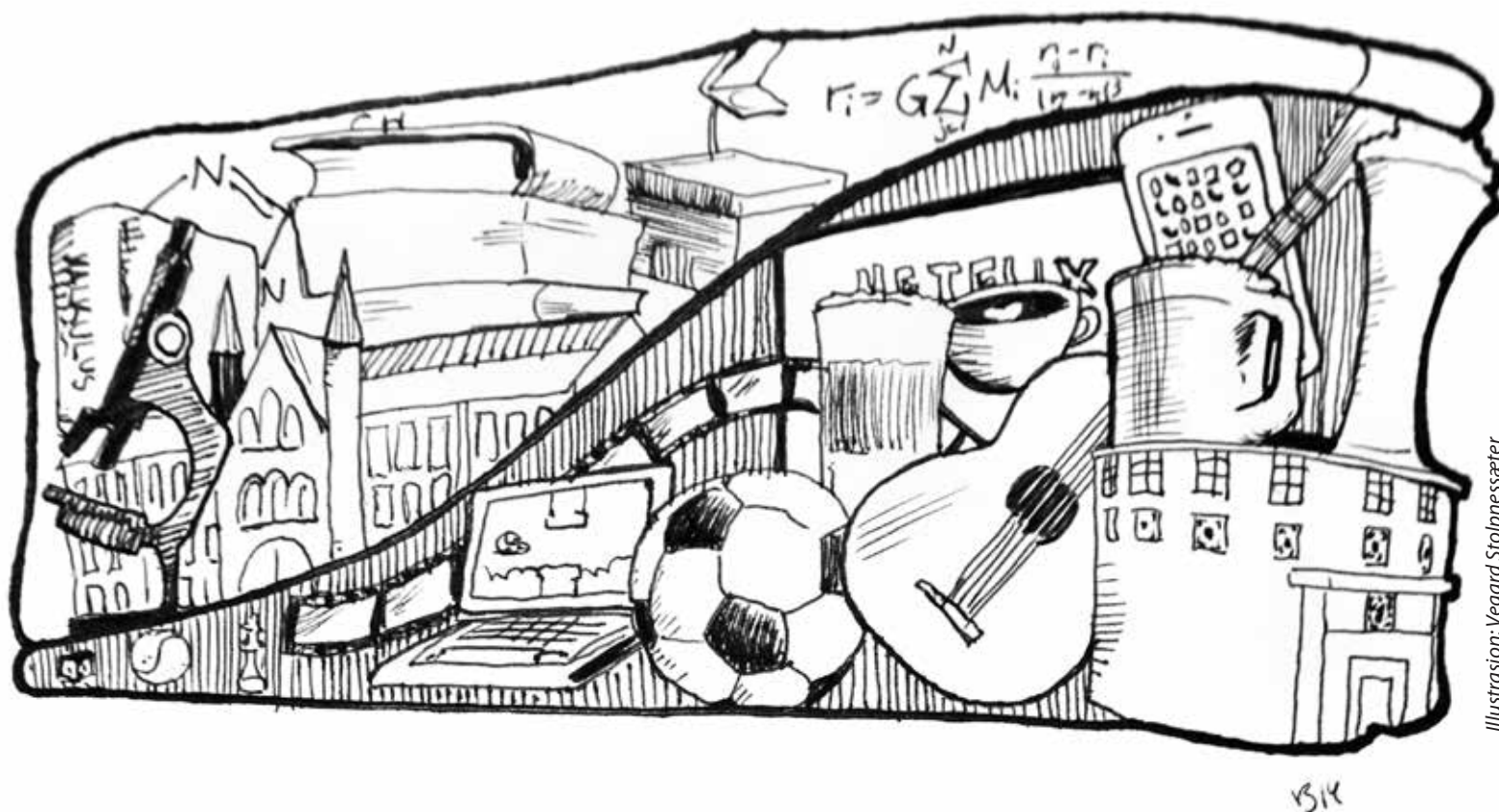
» Hva med forskjeller mellom kjønnene i barneårene, og da særlig med tanke på skolegang?

Skolen har reelle utfordringer når det gjelder enkelte grupper av gutter. Dette avtegner seg oppover i løpet

Under Dusken tar gjerne imot leserbrev. For å gi rom for alle, begrenses lengden på et innlegg til 3000 tegn inkludert mellomrom. Korte kommentarer og replikker begrenses til 1800 tegn. Vi forbeholder oss retten til å redigere og forkorte innlegg. Vi gjør oppmerksom på at innlegg også vil være tilgjengelige på UD's hjemmesider.

Bidrag kan sendes til debattredaktør Erland Årstøl på: debatt@studentmediene.no

FRIST: 3. APRIL

Illustrasjon: Vegard Stolpnessæter

Dagens studenter er late og bortskjemte

STUDENT

Jan Husebye

Det er min konklusjon etter endt bachelorstudium på UiO når jeg sammenligner med studiesituasjonen i 1950-årene da jeg tok realfagseksamen ved Universitetet i Bergen. Den gang var Norge et av de fattigste landene i Europa, i dag er det det rikeste. Det å få utdanning utover folkeskolen ble den gangen betraktet som et privilegium. I dag er utdanning en gratisressurs hvor noen studenter nærmest krever å få betalt for å studere.

Stipendieordningene i 1950-årene var få og små. De aller fleste studenter måtte arbeide ved siden av studiene også i semestrene. Lesetiden var vanligvis omtrent 50 timer i uken. Lørdag var også studiedag. Festing skjedde kun i helgene, og var utenkelig på en vanlig hverdag. Studiestedene var nokså nøkterne, med gammeldagse og losslitte lesesaler og undervisningsrom. Foreleserne brukte stort sett tavle og

kritt som eneste hjelpemiddel. Det var dårlig med lærebøker i praktisk talt alle fag. Det ble derfor nødvendig å notere for harde livet under forelesningene. Studieveiledningen var helt minimal. I slutten av 80-årene tok jeg en MBA (master of business administration, red. anm.) ved et engelsk college. Der lå lesetiden på 60–70 timer i uken. De aller fleste studentene tok seg ikke engang fri på søndager. Slik måtte det være, skulle du greie kravene til gjennomføring. Jeg kunne i ettertid med tilfredshet konstatere at denne MBAen lå godt over nivået på en norsk siviløkonom-grad.

Da jeg begynte på et bachelorstudium på UiO høsten 2010, var det en helt annen verden enn 1950-årenes spartanske forhold jeg møtte. Absolutt alt var dramatisk forbedret. Det var tipp topp moderne lesesaler og forelesningsrom med audiovisuelle hjelpemidler. Serveringssteder og kaffebarer overalt. Den største endringen var imidlertid det pedagogiske opplegget. Vi hadde godt planlagte studieopplegg

og veiledningstjenester, moderne oppdatert pensum med det siste innen fagfeltet. Faglig dyktige forelesere med gjennomarbeidete forelesningsopplegg. Jeg har vurdert dagens læresituasjon så effektiv, at det bachelorstudiet jeg brukte fem semestre på (religionshistorie), kunne vært unnagjort på tre semestre som fulltidsstudent med en ukentlig studietid på 40–50 timer. I dag dropper omtrent 30 prosent av studentene ut av studier på lavere grad i løpet av fire år etter studiestart. Holder man denne andelen utenom, er det likevel bare to tredeler som fullfører på normert studietid. Dette gjelder både bachelor- og masterstudiet.

Sammenligner jeg dagens forhold med situasjonen for 60–70 år siden, synes jeg dagens studenter er både late og bortskjemte. Jeg vil ikke skjære alle over en kam. Jeg har gjennom årene truffet mange motiverte og arbeidssomme studenter. Men at disse er i et solid mindretall, er hevet over tvil.

For mange studenter ser på Studentersamfundet kun som et utested, mener kronikkforfatteren.

SAMFUNDET

Eivind Rindal,
medlem

Samfundsmøtet om bistand og korrupsjon lørdag 15. mars var en oppløftende seanse. Det var godt oppmøte, tre resolusjoner ble vedtatt, det kom mange innlegg fra salen og det var stort engasjement. Samtidig illustrerer møtet og kveldens videre gang behovet for endringer. Endringer i tenkemåte for å gjøre møtene i Storsalen mer attraktive og engasjerende, både som relevant debattarena og som lørdagsunderholdning.

Samfundet tilbyr en unik pakke av fritidstilbud for ulike studenter, og andre unge voksne – bredt sammensatt, fra nisjeprodukter til det mer åpenbart kommersielle. Samfundet hadde dødd om det ikke var for det kommersielle, men det er engasjementet for det særegne – for kvalitet til lav pris, som like fullt holder Samfundet i live. Skulle særpreget forsvinne og Samfundet bli degradert til nok et sted der trondheimsstudenten kan feste fra 11.40 til 02.00, ville det vært en katastrofe.

Vi behandlet tre resolusjoner, som alle ble vedtatt med komfortabelt flertall. Den ene minnet i stor grad om 8. marsparolen som ledet til tidenes oppmøte. Paroler, tog og kvinnekamp – 70-tallet, sier du? Nei dette er 2014. Det eneste var at i likhet med de andre uttalelsene så kom den noe sent: én uke for sent for kvinnedagen. Årsaken til utsettelsene var at det var for få på møte 8. mars, ikke mangel på engasjement. Vi må bare ikke være redd for at det blir for mye politikk.

Den vanligste grunn til at mange tar turen til Storsalen er at det er en stor politisk profil som Støre eller Willoch på talerstolen, eller så er det 17. mai. Bortsett fra Nærum og han-fra-Farmers-Market er det utenrikspolitikk som oftest trekker fullt hus. Selv om temaet var internasjonalt 15. mars,

var det ikke det som trakk flest. Samme tema har vært før, med færre til stede. Medspillere som ISFiT, FN-studentene og Norsk Folkehjelp mobiliserte sine medlemmer. Mange hadde planlagt innlegg, noe som gjør at flere føler det naturlig å ta turen. Kanskje bør Samfundet i en digital tidsalder bli et fysisk samlingssted hvor ulike grupper kan møtes til debatt og samtale.

Debatten fra talerstolen er viktig, men det er rommet for utveksling av tanker som skapes over et godt glass i et av de ulike lokalene etter møte som er spesiell. Uavhengig av om samtalepartnere er utenriksminister eller er en venn av en bekjent man tilfeldigvis traff ved baren, blir det sjeldent kjedelig. Det var en jevn strøm av konsertgjester på Daglighallen lørdag, noen endte opp med irsk øl til tonene av Snaustrinda-Oldboyslag og allsang. Rindal stresser ikke med å rekke åpningstidene på polet, reise byen rundt for vorspiel og lange køer ved utestedet etter midnatt, han vet hvor han finner #samfundetfølelsen.

Dessverre er det en tendens til at mange, ikke minst blant de litt rutinerte studentene, ser på Samfundet som nettopp nok et utested – gjerne stedet man drakk litt mye Dahls av plastglass under fadderuka. Atter andre føler at Samfundet er for internt. Nyvalgt leder Per Fridtjof Larssen har signalisert at medlemskapet må få mer innhold, og han ønsker mer engasjement. Jeg håper han lykkes i den målsetningen, spørsmålet er hvordan?

Om han skal lykkes er det viktig å huske at Samfundets oppgave ikke er å skape engasjement. Engasjementet lever i beste velgående blant studentene, men de trenger en arena hvor det kan blomstre.

STUDENTKVITTER

Under Dusken følger Trondheims studentliv på Twitter.

Følg oss på twitter.com/underdusken

lukten som vi har kjent på Gløshaugen i dag skyldes rensing av kloakken på Materialteknisk ingen grunn til bekymring
@Andersos

Det er en på Dragvoll som ligner på en i @onedirection. Tror dere han blir glad om han får høre det? #Dragvollhelt #NTNU #Dragvoll
@MonikaHeggem

Den overveldende følelse av å ikke høre hjemme. #Gløshaugen #PSNTNUSkrekk
@Krisjoli

Seriøst Dragvoll, DET SNØR GJENNOM TAKET
@inarm

Nå er Gløshaugen det hippestede stedet i Norge. #normcore
@BratzQueseth

Det er når linjeforeningslederen må holde tale i underbuksene, at du vet du er på Gløs-fest.
@MariaHonerod

@MariaHonerod det har skjedd mange ganger på Dragvoll også. Din tur neste gang;)
@linewillersrud

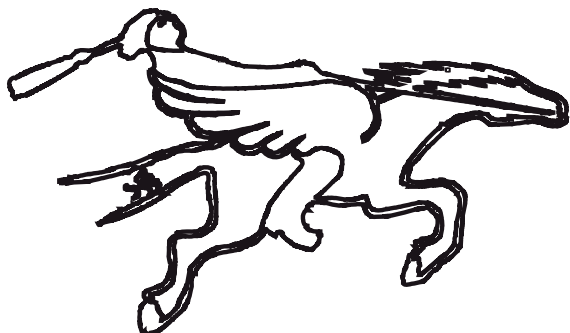
@LineWillersrud Skjer ikke! Uansett er jenter versjonen å vise puppene. Og det gjør jeg ikke!
@MariaHonerod

Liker at DN bruker illustrasjonsbilde fra realfagsbygget på @NTNU for å omtale en sak som gjelder Universitet i Oslo.
@linnchh

Var en tur på Dragvoll, NTNU, i forrige uke. Gamle røykerommet hadde blitt kontorer. Akk.
@einjen

«Time spent arguing is, oddly enough,
almost never wasted.»

Christopher Hitchens
(1949-2011)

NTNU: Mulighetenes universitet

STYREVALG

Yngvild Næss Trøan
Kandidat til NTNU-styret

NTNU ønsker å være et internasjonalt fremragende universitet. Hva innebærer egentlig det? Rektor Gunnar Bovim har sagt det selv: Vi må tørre å satse mer på de beste. Jeg kunne ikke vært mer enig. Det ligger i ordet fremragende at man er nødt til å bli bedre på å trekke fram de flinke, og tørre ligge et steg foran. Spørsmålet videre er hvordan legge til rette for at flere kan blomstre.

Essensen ligger i at man er nødt til å ha fokus på like muligheter framfor likt resultat, i motsetning til hva man ofte velger å gjøre i grunn- og videregående opplæring. For å fremme dette er det særlig to ting jeg ønsker å trekke fram.

Nei til jentepoeng

Vi må sikre at alle som søker om å komme inn på NTNU vurderes på samme grunnlag. Derfor mener jeg at jentepoengene som tilbys ved enkelte sivilingeniør-linjer i dag, må fjernes. Disse ble satt i verk på 70-tallet for å sikre rekrutteringen av jenter, men tiden for dette er nå forbi.

Motivasjonen for unge kvinner til å søke seg inn på typisk mannsdominerte

studier burde komme annetsteds fra. Man burde heller sette fokus på kvinnelige rollemodeller, som viser at det er mulig å være jente og studere for eksempel teknisk kybernetikk.

Bedre integrering

Man er nødt til å legge bedre til rette for integrering av utenlandske studenter og stipendiater som kommer til NTNU og Norge. I dag havner disse ofte utenfor det norske studentmiljøet, i en såkalt internasjonal boble. Dette fører til at de ikke får tilstrekkelig eierskap til institusjonen, og dermed vil ønsket om å være med å løfte NTNU sannsynlig ikke være like stort som det er ønskelig fra NTNU sin side.

Det er naivt å tro at integrering kan skje av seg selv. NTNU er derfor nødt til å legge bedre til rette for det. Språket og kulturen står som en barriere, og dette må ikke undervurderes. Kurs i norsk må derfor uten komplikasjoner tilbys til alle utvekslingsstudenter.

Dette er kun to grep for legge bedre til rette for at NTNU kan nå sin visjon om å være et internasjonalt fremragende universitet. Nøkkelsetningen er: like muligheter fremfor likt resultat.

MIN STUDIETID

THOMAS HYLLAND ERIKSEN

Samfunnsdebattant og professor
i sosialantropologi ved UiO

1. Hvorfor valgte du sosialantropologi?

Antropologien fremstod som det eneste genuint globale faget om samfunn og kultur, der Europa og vår historie ikke satte standard, men hvor en afrikansk eller melanesisk virkelighet ble tatt like mye på alvor. Det var et fag som gjorde det mulig å stille fundamentale spørsmål om hva det ville si å være et menneske.

2. Hvordan var du som student?

I perioder lite tilstedeværende. Jeg jobbet som nattevakt og var med på å lage Gateavisa, så jeg var ikke veldig godt integrert i studentmiljøet. Men jeg var ganske aktiv, og sikkert tidvis plagsom, når jeg først var til stede på Blindern.

3. Hva er ditt beste studieminne?

Vi hadde kollokvieundervisning med professor Arne Martin Klausen, en gang til og med hjemme hos en av oss. Det gjorde inntrykk at professoren og bestyreren satt rundt et kjøkkenbord med en håndfull grunnfagsstudenter, og drakk te og diskuterte marxistisk antropologi med oss. Det er synd at det ikke er slik lenger.

4. Hva er ditt verste studieminne?

Det sies at studenter overalt bare har tre interesser: Kjærligheten, karakterene og økonomien. Jeg hadde ingen ekstreme kriser på noen av områdene. Det pinligste var den gangen jeg sovnet under et seminar med Dag Østerberg. Vi var bare noen få til stede, og han så det. Jeg kom rett fra nattevakt.

5. I ettertid, har du angret på ditt valg av studieretning?

Kan ikke si det. Da måtte jeg ha svart at jeg skulle ha blitt noe annet enn akademiker. Det har hendt at jeg har tenkt at jeg ville ha fått et bedre liv som jazzmusiker, men fanden vet. I det store og hele står jeg for det jeg har gjort.

6. Har du noen råd til dagen studenter?

Følg lidenskapen og ta noen sjanser!

TEKST: Bjørn Lund Sørensen

Vi leter etter deg som vil bli en lærer du selv gjerne skulle hatt

Ta lærerutdanning som påbygning på heltid eller deltid:

- praktisk-pedagogisk utdanning heltid (PPU)
- fleksibel praktisk-pedagogisk utdanning (FPPU)

VI LETER ETTER DE
GODE HODENE OVERALT

Søknadsfrist 15. april

 NTNU
Kunnskap for en bedre verden

www.ntnu.no/studier/laerer

UiO : Universitetet i Oslo

Helsesektoren trenger samfunnsvitere!

Søk på våre internasjonale mastergrader
i helseøkonomi innen 15. april

For mer informasjon se: <http://www.uio.no/english/studies/programmes/healthecon-master>

Eller kontakt oss på: heled-studieinfo@helsam.uio.no

Studere på Svalbard?

Universitetssenteret på Svalbard tilbyr studier i
biologi, geologi, geofysikk og teknologi

Søknadsfrist: 15. april
Mer info: www.unis.no

UNIS
The University Centre in Svalbard

BARNE TV for voksne

En tv-serie for småjenter med en global fanskare av voksne menn. Fankulturer er grobunn for kostymefester og heltedyrking.

TEKST: Martin Gundersen og Siri Overn

En rosa leketøysponni. I hardplast, med runde, blå øyne fanget mellom lange øyenvipper. En lang manke med liksomhår, og en enda lengre hale som glitrer i lyset og bølger seg nedover. Som har en global fanskare av voksne menn.

My Little Pony ble lansert i 1982, og ble senere utgangspunkt for tv-serier beregnet på småjenter i alderen to til elleve år. Men seriene traff også blink langt utenfor den opprinnelige målgruppen, hos småjentenes fedre og storebrødre. En svær fankultur har spredt seg blant mennene, som går kledd i T-skjorter med ponnimotiver, som har ponnisamlinger i kjelleren og som treffes på ponnikongresser.

Menn som simpelthen digger alt rundt det sukker-søte leketøy. Og som må tåle harselering, ispedd rykter om seksuell tenning på lekedyrene.

UT AV SKAPET. – Det beste er å bare ufarliggjøre det med en gang. Noen inviterer til familiesamling for å fortelle om interessen sin. Da tar menneskene rundt deg mer alvorlig.

«Fredrik» er 27 år gammel, NTNU-student, og stor fan av *My Little Pony*. Han ønsker ikke å stå fram med navn, fordi han er bekymret for å bli stigmatisert av medstudenter og senere i arbeidslivet.

En bronzy, satt sammen av ordene «bro» og «pony», er beskrivelsen på en mann som liker barneserien *My Little Pony*. «Fredrik» er en av 24 medlemmer i gruppen *Bronies of Trondheim*. I kveld skal syv av dem på bronzy-bursdag. «Pegasister» (kallenavnet på den kvinnelige delen av fansen) Tina Lysfjord fyller år. Hun har kledd seg opp for anledningen, med en hvit hettegenser med iøyenfallende ponnidetaljer. En hette med flagrende ører og horn i panna er en god erstatning for bursdagskrone.

HEST ER BEST. I tillegg til *Bronies of Trondheim* finnes det 19 andre uoffisielle undergrupper i Norge, som til sammen har i underkant av tusen medlemmer.

De norske broniene er del av en internasjonal fanskare. I USA og Europa arrangeres årlige bronzy-cons, kongresser som fort får mellom 8 000 og 9 000 deltagere. *Bronies* fra hele verden møtes for å kjøpe effekter, delta i konkurranser, kle seg ut og møte celebre gjester.

Selv om dette er drømmen for mange av medlemmene i *Bronies* og Trondheim, har ingen av dem deltatt på Bronycon. Gjengen med festkledd bronier sitter for seg selv på Café Løkka. De rosa blomstene og regnbuene lar vente på seg, for utenom noen anonyme ponny-T-skjorter kan de lett forveksles med sjenerte metal-folk.

Kristian Hindbjørgen er en av dem, og i likhet med mange av de andre var hans første møte med serien basert på tilfeldigheter.

– Jeg lastet ned en sesong ved et uhell, men jeg likte det. Jeg tror hovedgrunnen til det er humoren i serien, sier han.

Resten av de oppmøtte er enige, og peker på at *My Little Pony* slett ikke er den første barnefilmen som er likt av voksne.

FANFØDSEL. Den 10. oktober 2010 premierte tv-serien *My Little Pony: Friendship is Magic* på en amerikansk familiekanal deleid av Hasbro. Hovedanimatøren bak den nye serien, Lauren Faust, relanserte serien og gjorde ponniene populære med en fargesprakende historie om vennskap. Tidligere hadde hun bidratt til *The Powerpuff Girls* som gjorde stor suksess, men med *My Little Pony* nådde hun en eldre målgruppe.

– *My Little Pony* er en utrolig bra familieserie, litt som Disney- og Pixar-filmene. Sett i lys av hvor mange mødre og fedre som liker Pixars og Disneys filmer kan kanskje skepsisen skyldes at *My Little Pony* er et nytt fenomen, sier bronzy-musiker Vegard Dybvad.

Han skriver egne sanger og melodier basert på serien som han deler på nettet.

«Fredrik» er klar over at han ligger utenfor målgruppen til serien, men mener det ikke er en dårlig serie for voksne menn.

– Serien er mye mer dyptgående enn man skulle tro. Ved første øyekast virker alt uskyldig og enkelt, det er jo myntet på barn, men jeg føler serien er mer voksen enn den kanskje er ment som, sier han.

Hver av de 83 episodene i serien avsluttes med at hovedkarakteren Twilight Sparkle sender et brev til prinsessen, hvor hun skriver om alt hun har lært om vennskap i løpet av episoden. En av gjengen legger til at vennskapets rolle er en fin distraksjon fra en

Min teori er at de som blir de mest lidenskapelige fansene er de som har færrest knagger å henge livet sitt på

ARVE HJELSETH
Førsteamanuensis ved NTNU

FAKTA OM

BRONY

- Satt sammen av ordene «bro» og «pony».
- Et navn som gis en mannlig fan av barne-serien *My Little Pony: Friendship is Magic*.
- Seriens målgruppe er jenter i alderen to til elleve år.
- Seriens tema er vennskap og karakterene er ponniheltinner.
- Kvinnelige fans kalles «pegasisters».

BRONIES OF TRONDHEIM: Kevin Robert Stravers (f.v.), Tor FOTO: Madeleine Noraas.

ellers kynisk verden.

HETS PÅ NETT. Broniene får mange reaksjoner, noen av det negative slaget.

– Moren min er så vant til at jeg gjør sære ting at hun reagerte ikke i det hele tatt, sier Geir Gerhardsen.

Resten av bordet bryter ut i latter av moren som ikke løfter et øyebryn over at den voksne sønnen hennes ser på barneserier. «Fredrik» forteller at det var samboeren hans som viste ham serien første gang, og avslører at de aller fleste har kjæresten i miljøet.

– Ikke min! Hun hater det intenst, avbryter Gerhardsen oppgitt.

Han har selv en datter i målgruppen, og en veldig god unnskyldning til å se serien, ifølge resten.

Andre nevner spesielt bronzy-parodiene som florerer

Arne Michaelsen, Geir Gerhardsen Tina Lysfjord, Vegard Dybvad og Kristian Hindbjørgen bryr seg ikke om at tv-serien *My Little Pony* er rettet mot jenter fra to til elleve år.

på internett, og at dette bare er noe de ler av. Det finnes flere som bevisst henger ut fanmiljøet. På nettet finnes det egne pornosider for ponnien og utallige historier i chatteforum om masturbasjon til tv-serien. Pornosidene og runkehistoriene har gjort mannen i gata skeptisk til miljøet.

– Det finnes raringer i alle subkulturer, og det er like mange skrullinger her som andre steder, forteller «Fredrik».

FAGLIG UENIGHET. Stipendiat Kristine Ask ved Institutt for tverrfaglige kulturstudier og førsteamanuensis Arve Hjelseth ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap forsker på henholdsvis spill og publikum. De har begge fulgt fankulturer lenge.

– Min teori er at de som blir de mest lidenskap-elige

fansene, er de som har færrest knagger å henge livet sitt på, sier Hjelseth alvorlig.

Han rekker knapt å fullføre setningen før Ask protesterer, det virker som om hun tar det personlig. Ifølge henne ligger skillet mellom dem som er mest engasjert og andre basert på tilfeldigheter, og at det ikke finnes noe fasitsvar utover det.

– Det er alltid et dilemma hva som er den riktige måten å være engasjert på. Noen går for langt og blir for entusiastiske, mens andre er ikke engasjert nok til å kunne kalle seg fans, forteller hun.

FASCINASJON FOR IKONER. – Det som kjennetegner en avgrenset fankultur er at man tilber ikoner, forklarer Hjelseth.

Disse ikonene er ofte personer, men det kan også

være grupper, som The Beatles.

– Når vi snakker om definisjon av fans, handler det jo selvfølgelig om å være engasjert og å like det, men for meg er det spesielt det å tilhøre et fellesskap som er viktig, sier Ask.

Hun bruker mye tid på å forske på kommunikasjon rundt fankultur, spesielt på internett.

– Jenter er veldig flinke til å lese og skrive om det de liker. Det finnes uendelig mange blogger som er dedikert til et ikon, for eksempel en artist, en skuespiller eller et spill, forteller hun.

Ask og Hjelseth mener at de ekstreme entusiastene ikke er så forskjellige fra for eksempel tilhengere av et spesielt klesmerke. I dette tilfellet er klesmerket ikonet fansene bruker som en del av sin identitet og som de vil vise til andre.

BUTIKK FOR ENTUSIASTER: Daglig leder Kim Hikaru ved Outland er interessert i det meste innen fantasy, utkledding og samling. **FOTO:** Eivind Sandodden Kise.

– Det gjelder selvfølgelig kun dersom man ikke selv er sponset av klesmerket selv. Dette gjelder for alle merker, for eksempel Apple, sier Hjelseth.

– Man betaler ganske mye for å være fan av Apple, avbryter Ask.

OUTLAND-ENTUSIASTEN. – Hva, har du ikke sett *Adventure Time*? Gå hjem for å se serien. Den er helt fantastisk. Det kommer til å ødelegge livet ditt, nærmest roper Kim Hikaru, som er dagligleder for Outland i Trondheim.

Serien han snakker om handler om gutten Kim og adoptivbroren, en hund kalt Jack, i et surrealistisk tegneserieunivers som har blitt veldig populær blant både ungdommer og voksne.

Siden Hikaru var fem år har han samlet på ting han synes er kult. Det startet med Transformers-figurer, fordi tv-serien på det tidspunktet var populær. Etterhvert har samlingen blitt preget av dyrere og mer eksklusive gjenstander. I dag kjører han rundt i en Mazda RX-7, tidligere brukt i filmen *Fast and the Furious: Tokyo Drift*. Bilen ble kjøpt på Ebay, og var et av de førte kjøretøyene brukt i filmen.

Hikaru kombinerer jobben med en glødende interesse for hele spekteret av fanmiljøer i Trondheim. Tidligere har han arrangert turer til Japan for å dra

på ulike treff.

– Alt er større og mer ekstremt der, sier han.

KOSTYMEFEST. Fordi Hikaru har vært så lenge i miljøet, har han blitt spurt om å være dommer under cosplay-treffet i Trondheim. Cosplay – costume play – handler om å kle seg ut, ofte i heldekkende kostymer inspirert av tegneserier eller filmer. I Trondheim arrangeres Torucon, et cosplay-treff for entusiaster, årlig. H e r

samles de for å sammenlikne kostymer og treffe likesinnede. I år legger arrangørene opp til 1 000 besøkende.

Treffene består av stands, foredrag, konkurranser og sceneopptredener. For mange er kåringene av beste kostyme den gjeveste prisen.

– Det er mange av de samme som stiller opp til cosplay-kåringer, men vi prøver å få flere med. Det har vært artig å være lenge med i miljøet, fordi jeg ser at folk legger mer tid og kreativitet ned i kostymene for hvert år. Før var det kult at man kjøpte et heldekkende kostyme, men nå har flere begynt å lage det selv fra bunnen av, utdyper Hikaru, som selv lager sine egne kostymer.

Årets kostyme blir en Ninja Turtle for å markere at filmen om skilpaddene kommer ut etter sommeren.

FAKTA OM

COSPLAY

- Forkortning for «costume play» der man ofte kler seg i kostymer fra spill, film og tv-serier.
- Oppstod i Japan i 1978.
- Cosplay omhandler alt fra enkle effekter til detaljerte kostymer.
- I de senere årene har det blitt mer vanlig å lage kostymer fra bunnen. Ofte deltar cosplayere i konkurranser, rollespill og egne treff.
- Desucon, Soracon og Aicon er de mest kjente festivalene i Norge.

BRED INTERESSE. De ansatte og kundene brenner for sine interesser. I Outland-butikken kommer gjengangere innom for å diskutere de siste tegneseriene, høre om det har kommet nye varer og

Det finnes raringer i alle subkulturer, og det er like mange psychos her som andre steder

«FREDRIK»

Brony

forhøre seg om salg på favorittartiklene sine. Outland selger mest bøker og brettspill, slik de har gjort siden begynnelsen, men nå utgjør også klær og lego en stor inntektskilde.

– Hvem kommer innom Outland?

– Vi har noen faste miljøer. Det er vanskelig å nevne alle fordi det er så mange av dem, men det er egentlig mange «normale mennesker». Vi har blitt mer husvarme de siste årene. Nå kommer familier og nye kunder hver dag. Før kunne jeg kjenne igjen de fleste, men slik er det ikke alltid lengre, sier han.

Hikaru har kontakt med, eller kjenner til folk, i de fleste miljøene. En av de ansatte er medlem av Nordic Garrison, Star Wars-miljøet i Trondheim. De går i borgertoget på 17. mai. Gjengen gjør også «troops», arrangementer hvor de kommer kledd som Star Wars-figurer mot betaling.

EN ANNEN TYPE FANS. Det er ulike måter å pleie sine interesser på.

– Begrepet fan er litt negativt ladet. Man forbinder det gjerne med noen som er veldig ukritiske, sier førsteamanuensis Hjelseth.

Han skiller mellom fans og supportere. For eksempel heter det fotballsupportere, og ikke fotballfans. Skillet tydeliggjør at man i fotball enten bryr seg om spillet, eller så har man ikke skjont seg på det.

– Ser man en guttegjeng på fotballstadion i Liverpool der alle er ikledd fotballdrakter kan du vedde på at de er fra Norge, fastslår han. En ekte supporter fra fotballens hjemland vil i stedet gå kledd i fotballklubbens farger, men aldri en drakt. Det er en måte å vise autensitet og nærhet til klubben.

GUILTY PLEASURES. My Little Pony-miljøet har ikke et skille mellom fans og supportere. Blant bronier er det vanlig å ha koseponnier, statuetter og T-skjorter dedikert til tv-serien. «Pegasister» Lysfjord viser fram et mobilbilde av bokhyllen sin. Der har hun samlet over 230 My Little Pony-figurer i ulike farger og størrelser.

På tampen av intervjuet åpner også akademikerne seg.

– Jeg er Vålerenga- og Liverpool-supporter, sier Hjelseth og snur seg mot Ask.

– Jeg elsker japansk anime og har en anime-tatovering. At jeg har en doktorgrad i *World of Warcraft* sier vel litt, sier Ask.

Hjelseth bryter ut i latter og rister på hodet. **UD**

siriover@underdusken.no

TILHØRE ET FELLESSKAP: – Når vi snakker om definisjon av fans handler det jo selvfølgelig om å være engasjert og å like det, men for meg er det spesielt det å tilhøre et fellesskap som er viktig, sier stipendiat Kristine Ask ved NTNU. Her Stars Wars-fans i Nordic Garrison på «troops» under Skeive dager. **ARKIVFOTO:** Eivind Sandodden Kise.

Fanatiske fans genererer store inntekter og ville tilstander

På internasjonale treff som Comiket kan fans kjøpe tegneserier og møte kjendiser i industrien. Festivalen arrangeres i Tokyo, og har en halv million besøkende hver gang. Tidligere har Comiket ført til store sikkerhetsproblemer, fordi tusenvis av fans stiller seg i kø flere dager før dørene åpner utenfor festivalområdet for å sikre seg de beste kjøpene.

Slike treff byr på enorme haller fylt av statuetter og leketøy, samt kostymekledder verter som underholder de besøkende. Til sammenligning har Nord-Amerikas største anime-treff omtrent 50 000 besøkende hvert år.

MILLIARDINDUSTRI. Populariteten til anime kan til en viss grad spores tilbake til animefilmen *Ghost in a Shell* fra 1995. Filmen skapte en oppblomstring av japanske tegneserier, kalt manga, i USA. Tidligere hadde denne typen tegneserier hovedsaklig holdt seg i Asia, men filmen økte interessen for japanske kulturprodukter. I dag er markedet for manga i Europa og Midtøsten verdt over 1,5 milliard kroner, med USA og Canada like etter.

En av de største profitørene på anime og

manga-markedet er Hasbro-konsernet. Selskapet har posisjonert seg som en global leverandør av leketøy med å leie ut film- og tv-lisenser som profilerer leketøyssalget.

Konsernet fører kjente merkevarer som Transformers, Angry Birds og My Little Pony. Strategien for merkevareoppbygging har gjort Hasbro den definitivt største leketøysprodusenten av sitt slag, med salg av varer for 25 milliarder kroner i året. **UD**

En optisk illusjon

Solskinn, kjærestepar og Instagram, bare juks og bedrageri!

TEKST: Kaja Felix Sønslie ILLUSTRASJON: Synøve Daaland

VÅREN ER FOR MANGE den beste årstiden. Sola skinner, fuglene kvitrer og kjærestepar trasker langs Nidelva som nyforelskede tullinger. Jeg brekker meg ved tanken. Vinteren har vært lang og mørk, akkurat som jeg liker den. Sola gjør det vanskelig å sove lenger enn til klokka ni. Det er for tidlig for en stakkars dragvollstudent.

DET FØRSTE VÅRTEGNET ER for meg når gradestokken bikker seks grader celsius, og jeg bestemt tar på vårjakke og conversesko. På vei til campus varmer sola trynet mitt, og gir meg sjokk i form av D-vitaminer. Trendy solbriller med snor er plassert på nesa. Om jeg ser ut som bestefar på 70 år har ingenting å si. Det er hipt. På vei hjem har værgudene slått seg vrang, og velger å protestere mot livet med regn, hagl, vind og snø, samtidig. Våren viser seg å være årets største luremus, som kun trøndere klarer å gjennomskue. Østlendinger, som meg selv, velger å være evig optimist og har dermed tapt i livet.

VÅRSEMESTERET BRINGER MED SEG årets største arrangement uten arrangør. Et geni av en idiot, som har problemer med å bli voksen, har kommet på den briljante ideen å samle hundrevis av studenter på festningen. Antrekket er russebukse, og målet er å være kanakas før klokka er 12. Er du ikke det, er du kjip. Ola Nordmann tror han klarer å lure politiet, som selvfølgelig har gjennomskua hele greia og stopper festen før klokka er 18. Jeg skjønner hvorfor Trondheims befolkning ikke er positive til arrangementet. Når fulle «voksne» pisser på biler mener jeg det er helt ok å bli litt sint. Like sint som jeg ble da noen tegnet bart og tribal-tatto på Justin Bieber-plakatene mine under fjorårets fest.

VÅREN ER EGENTLIG EN optisk illusjon, hvor vi tror det er mye varmere enn det egentlig er. Årets første utepils på Solsiden kan nytes, og det feires ved å legge ut bilder på sosiale medier. #sol #øl #prettygirlgettingdrunk. Jentene legger hodet på skakke

og gutta hever glasset mot kameraet. Med solbrillene på nesa. Med snor. Varmelampa gjør det levelig å sitte ute. Under teppe. I Canada Goose-jakke. Med Acne-skjerf rundt halsen. Jeg mener, det er ikke vår uten døde dyr på kroppen.

I DISSE TIDER KOMMER også bleke lår og dissende rumpeballer til syne igjen. Østlendingene tror det er sommer og finner fram løpeshortsene. De er mindre enn bestemortruser. Løperne forbereder seg mentalt til de to siste ukene før sommerkroppen 2014 skal være klar. Beinhard diett og strengt treningsregime. Jeg for min del gir faen. Bikinien fremhever lovehandles, strekkmerker og cellulitter. Jeg har på ingen måte slengt meg på noen av de nye trendene. Jeg liker at låra gnisser mot hverandre.

SNART BLIR GRESSPLENEN PÅ Marinen grønn, og fylles opp med solkåte studenter. De griller og soler seg i regn. Og hakker tenner. Instagram melder om #prokrastiner i form av selfies, og

Facebook viser at eksamenstiden er uutholdbar og grusom. Det verste man har vært med på i livet, faktisk.

JEG FOR MIN DEL gleder meg til sommeren. Da skal jeg jobbe, bade og klage over at ferien snart er over.

felisons@underdusken.no

Under Dusken

ONSDAG 26.MARS FEIRER VI
UNDER DUSKEN.

DU FINNER OSS PÅ DRAGVOLL OG GLØSHAUGEN.
VI SES!

PROGRAM FOR DAGEN:

07:45-09:00: KAFFE OG UNDER DUSKEN DELES
UT VED HOVEDINNGANGEN PÅ DRAGVOLL
OG UTENFOR STRIPA PÅ GLØSHAUGEN.

11:00-13:00: KONKURRANSER OG STANDS PÅ
DRAGVOLL, OG STRIPA PÅ GLØSHAUGEN.

***KOM INNOM MED SVARKUPONGEN
FØR KLOKKEN 13!***

***VI DELER UT TILSAMMEN
100 FLAXLODD I PREMIER!***

1914-2014

UNDER DUSKEN 100-ÅRSKONKURRANSE

1. HVOR FINNER DU UNDER DUSKEN PÅ GLØSHAUGEN OG/ELLER PÅ DRAGVOLL?
NEVN TRE 3 STEDER.

2. HVA HETER REDAKTØREN FOR UNDER DUSKEN?

3. HVEM HAR SKREVET ARTIKKELEN OM FANKULTUREN BRONIES I DENNE UTGAVEN?

DE 3 SISTE TRE SPØRSMÅLENE KAN BESVARES PÅ STANDEN.

4. HVOR MYE VEIER EN BUNKE MED UNDER DUSKEN?

5. HVEM AV DISSE FORFATTERNE HAR HATT NOE PÅ TRYKK I UNDER DUSKEN?
SIR ARTHUR CONAN DOYLE, ERLEND LOE, KNUT HAMSUN

6. HVA HET DEN FØRSTE KVINNELIGE REDAKTØREN I UNDER DUSKEN?

NAVN: _____

TELEFONNUMMER: _____

PSTEREO™

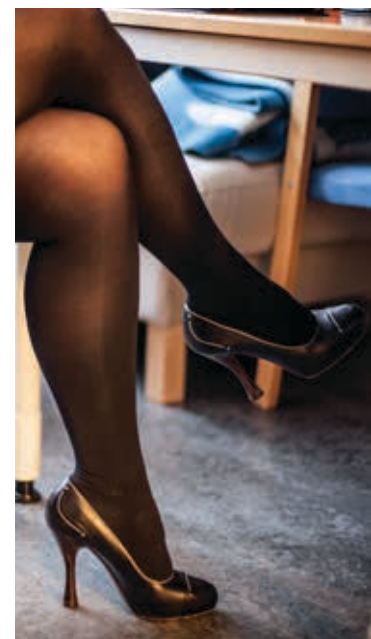
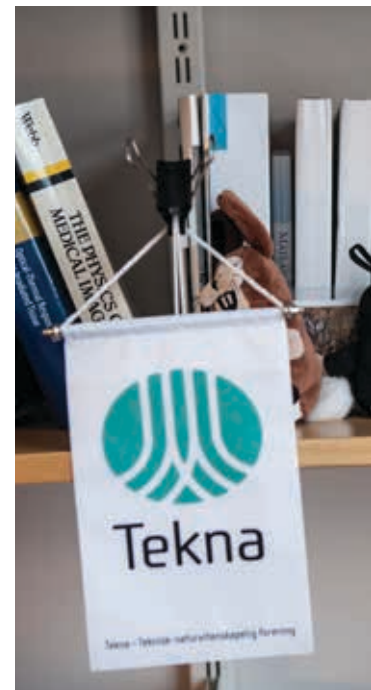

**NEW SHIT.
SAME WRAPPING.**

BIFFY CLYRO ^(UK) FRANZ FERDINAND ^(UK) TUNGTVANN
LONDON GRAMMAR ^(UK) SKAMBANKI, ACTION BRONSON ^(US)
HIGHASAKITE, WARPAINT ^(US) STEIN TORLEIF BJELLA
CLOUD NOTHINGS ^(US) JOHNDDE, CULT OF LUNA ^(SE) MØ ^(DK)
GOLD PANDA ^(UK) KELELA ^(US) THUMPERS ^(UK) DRÅPE, THE FJORDS
TRONDHEIM, MARINEN 15. -16. AUGUST 2014

PSTEREO.NO

Lysdronningen

Motivert av muligheten til å gjøre en forskjell for folks liv og helse, har Lise Lyngsnes Randeberg gått fra en lab med pappkasser og tomme hender, til Tekna-presidentskap og samfunnsnyttig pioner-forskning.

TEKST: Fredrik Schjefstad FOTO: Håvard Karlsen

HVEM ER:

Lise Lyngsnes Randeberg

Født i 1974

Professor i biomedisinsk optikk og fonikk ved NTNU, utdannet sivilingeniør fra samme universitet

Ble valgt til **president** i akademikerforeningen Tekna i juni 2013

Har tidligere hatt en rekke verv i Tekna, ved NTNU og i andre organisasjoner, blant annet som **styremedlem** i NTNU fra 2007 til 2009

Klisjeen om en distré og kreativ forsker bekreftes på kontoret til Lise Lyngsnes Randeberg. Nede i gangen på NTNU Gløshaugen står en åpen dør til et mørkt rom, men idépærene lyser om kapp med det sosiale vesenet som ønsker velkommen.

Tekna-president og NTNU-professor i biomedisinsk optikk Lise Lyngsnes Randeberg søker gjerne samfunnsnyttig forskning framfor statuspregede prosjekter. Hun er ekspert på hvordan lys påvirker og vekselvirker med biologiske materialer. Nå prøver hun og teamet hennes og utvikle en teknologi for å diagnostisere leddgikt ved hjelp av å bruke lys.

– Det er en sykdom som skaper masse smerte og stort sykefravær, men som får lite oppmerksomhet forskningsmessig. Målet er at du bare kan ta et bilde hos legen og få raske svar. Forhåpentligvis vil det spare både mye penger og smerte, sier Randeberg.

DOKTORGRAD I BLÅMERKER. – Jeg blir motivert av å ha muligheten til å gjøre en forskjell, og bidra til å gjøre noen menneskers liv bedre.

Som innehaver av kanskje verdens første doktorgrad i blåmerker, har Randeberg brukt sin ekspertise til å utvikle en metode for å bestemme alderen på blåmerker. Teknologien er nylig tatt i bruk av en barnelege på St. Olavs hospital, for å teste den på unger.

– Dette er rettmedisin, litt CSI. Jeg har jobbet med levende mennesker. I saker relatert til vold og mishandling kan blåmerker være viktige bevis.

UENIG MED FORSKNINGSVERDIENE. Randeberg er aktuell med et innlegg i Aftenposten hvor hun ironisk beskriver seg selv som «en middelmådig forsker». Norsk forskning ble evaluert av to svensker for Forskningsrådet. Konklusjonen deres var at norsk forskning er middelmådig, blant annet fordi det publiseres for lite i presitsjetidsskifter som *Nature* og *Science*. Dette provoserte Randeberg, som mener det er mye god forskning i Norge. Selv om det ikke publiseres så mye i de kanalene, er ikke alt avhengig av tellekanter, mener hun.

– Det gjøres mye som utvikler samfunnet vårt. For

å få til innovasjon, konkurransedyktig næringsliv og bevege samfunnet fremover behøver vi teknologiutvikling. Denne teknologiutviklingen passer ikke nødvendigvis inn i dette verdisystemet.

– *Hvilke verdier er det som måles i forskningsmiljøet?*

– Det er for mye telling. «Publish or perish» er et uttrykk som brukes. Du skal publisere i de mest anerkjente tidsskriftene, og du skal ha nye, fundamentale oppdagelser. Selv om dette er viktig, trenger vi et større mangfold. Samfunnsoppdraget til universitetene er bredere. Vi skal bidra til næringsliv og industri, samtidig som vi skal nesten redde verden og løse klimakrisen.

De største oppdagelsene er ofte basert på tilfældigheter.

LISE LYNGSNES RANDEBERG

DE STØRSTE OPPDAGELSENE ER FLAKS. Randeberg mener det å være åpen er en sunn tilnærming til nye ideer. Artikkelen hun har skrevet som er mest lest og delt, var egentlig basert på en feil som var gjort på laben.

– Sånn er det ofte, at de største oppdagelsene er basert på tilfældigheter. Det er basert på flaks, også skal du ha kompetanse til å skjønne at det du har gjort var smart. Det å være forsker er å være kreativ, fordi man skal svare på de spørsmålene ingen har tenkt på å stille.

For den trønderske forskeren er det viktig å se mulighetene Trondheim har som forskningsby, og hun mener byen er langt fremme på en del fagområder.

– Trondheim er et lite sted i verden, og NTNU er et lite universitet. Vi kan aldri bli størst innenfor mitt fagområde, men vi kan være først. Vi kan være innovatørene og de som kommer på de første ideene. Min gamle veileder sa: Keep track off the gradient.

«MIDDELMÅDIG»: «Jeg heter Lise, jeg har nettopp fylt 40, jeg er professor ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet og ... jeg er middelmådig.» skrev Lise Lyngsnes Randeberg i et debattinnlegg i Aftenposten om hvilke kriterier norsk forskning måles etter.

Pass på gradienten. Det er ikke like spennende å være der teknologien er veletablert, det tror jeg er et godt råd. Alltid vær et steg foran, og prøv å finne nye ting.

– **BØR BLI FLINKERE TIL Å FORMIDLE.** Randeberg har selv vært med i både Schrødingers katt og Newton, og mener at formidling er en viktig del av forskningsyrket.

– *Synes du forskere bør være flinkere til å formidle arbeidet sitt?*

– Ja, helt klart. Men det er mye indre justis og frykt for å bli populærvitenskapelig og virke litt dum.

Hun mener at formidling er viktig for rekrutteringen og for å vise hva de gjør med pengene de får fra staten.

– Å formidle noe som gjør folk nysgjerrige er ganske viktig. Å så frø hos unger, som kanskje en dag kan tenke seg å bli forsker.

SAMFUNNSANSVAR. Gjennom sin rolle som president i Tekna, jobber hun for at fagforeningen skal være en stemme i samfunnsdebatten på vegne av teknologer. Tekna er ofte på politiske høringer. Randeberg tok med seg en ekspert til Energi- og miljøkomiteen, som kunne om karbonfangst og lagring, såkalt CCS.

– Det var en kjempesuksess, for da fikk politikerne direkte tilgang til fagkunnskap og kunne stille spørsmål. Slikt kan vi bli flinkere på, for da er det lettere for politikere å ta mer informerte avgjørelser.

Randeberg mener forskere har et samfunnsansvar til å bidra med fagkunnskapen sin i politisk debatt og diskusjoner, for å basere politiske beslutninger på faglig kompetanse og kunnskap.

– Tekna er opptatt av å være modig, fremoverlent og nyskapende, men samtidig har vi stor troverdighet på grunn av vår kunnskap. Det gjør at vi kan snakke

om fagområder på en måte som gjør at vi blir hørt. Innenfor realfag og teknologi har Tekna en misjon på dette området. Det er et rom i den politiske debatten det er mulig å fylle, sier hun i all beskjedenhet.

Randeberg mener det er behov for flere stemmer med kompetansenivå - ikke bare innen realfag og teknologi, men også andre fagområder som humaniora og samfunnsvitenskap, er viktige for å forstå

Å ta verv gjør at man lærer noe og utvikles som person.

LISE LYNGSNES RANDEBERG

den verden vi faktisk lever i.

EN TEAMWORKER. Randeberg er opptatt av utvikling, både av egen og andres kompetanse. En teamwork-person, som er altfor glad i folk til å jobbe alene.

– Jeg er opptatt av å løfte andre opp og fram, og lære andre å fly. Jeg rekrutterer folk som kan noe annet enn meg selv, og det artigste av alt er å finne noen som er flinkere enn meg.

Hun blir inspirert av flinke folk som får til noe, og det å få til noe i team er en drivkraft.

– Å endelig få til noe etter x antall timer på laben sammen med andre er utrolig gøy. Yes, vi fikk det til, high five! Vi har en del «high five» her på laben, sier hun og ler.

TROR PÅ MANGFOLD. Randeberg er selv motstander av eliteskoler. Hun mener at det å gå i en

klasse med noen sterke og noen svake elever er sunt.

Ved å satse på eliteskoler mener Randeberg at de vanlige skolene kan tappes for gode lærere.

– Jeg fikk nok en større bredde ved å delta i undervisning med antatt svakere elever. Å lære bort til andre var en lærdom i seg selv.

– *Hvordan fant du ditt talent innen forskning?*

– Realfag virket vanskelig, men jeg liker å utfordre meg selv. Det løsnest egentlig ikke før jeg skulle skrive prosjektoppgaven på slutten av studiet. Halvåret med masteroppgaven er det mest fantastiske halvåret jeg har hatt, med frie tøyler og gode veiledere.

Randeberg takket nei til fysikerjobb, for å vente på et doktorgradsstipendiat. Dette har hun aldri angret på, og mener hun så definitivt har havnet på riktig hylle.

– Folk har forskjellige talenter. Det viktige er å finne det talentet du har, som er spesifikt for deg.

Hun mener at om man skal finne talent innen forskning, er det viktig at studentene for prøve seg på et tidlig stadium.

– Man skal ikke tenke på å være mest lik sine medstudenter. Kanskje du er god på noe annet, by på eget talent. De største begrensningene er de vi legger på oss selv.

TAR SJANSENE SOM BYR SEG. Randeberg har gjennom tiden hatt flere verv, blant annen i styret til NTNU. Nå er hun også styremedlem i Nidelv friidrett. Hun tar det som byr seg, hopper på toget når det går.

– Å ta verv gjør at man lærer noe og utvikler seg som person. Det var en som sa at å sitte som midlertidig ansatt i NTNU-styret var det ingen vits i. Det rister jeg på hodet av, fordi jeg lærte så mye om NTNU og styrearbeid, som jeg aldri kunne gjort ellers. **UD**

fresch@underdusken.no

BARTEGUIDEN

DIN GUIDE TIL KULTURLIVET I TRONDHEIM

Spas penger - kjøp og
selg pensum brukt!

iBok.no

Ute etter

I Trondheims undergrunn finnes en aktiv støyscene. Med Ipad, syngeskål

TEKST: Ole Eivind Siggerud FOTO: Marin Håskjold

I en forlatt irrgang av korridorer og rom, bygget av tyskerne under krigen, sniker Arnfinn Killingtveit og Martin Palmer seg inn, bærende på hver sin sekk. De stopper i rommet lengst inne i fjellet, hvor taket er høyt og buet.

Palmer og Killingtveit pakker ut av sekkene: et par laptop, en Ipad, batteridrevne høyttalere, en tibetansk syngeskål, en håndholdt støvsuger. Lyset i bunkeren kommer fra noen få lommelykter. Tre lydopptakere plasseres i forskjellige ender av korridorene. Hele anlegget skal utnyttes når duoen Tarfield spiller inn en ny ep. De er her for å lage bråk.

ET RAS AV LYDER. Støymusikk er musikk formet av lyder som faller utenfor det man tradisjonelt oppfatter som musikalsk, lyder mange vil anse som bråk. Begrepet dekker en lang rekke stilarter som spenner seg fra såkalt «harsh noise», karakterisert av rå, hard og brutal lyd uten melodi, tonalitet eller rytme, til mykere musikk, i lydlandskapet til ambient og drone.

– For meg har det hele tiden bare handlet om lyden. Jeg husker det første støyinstrumentet jeg lagde, en feedback-hjelm. Det var fasinerte å finne noe som fenget ved det relativt ustrukturerte og kaotiske, forklarer Killingtveit.

Han forteller om en oransje kihjelm.

– Jeg begynte å teipe fast hodetelefoner og mikrofoner på den. Mikrofonene koblet jeg til inngangen på en mikser, og hodetelefonene, som var plassert oppå mikkene, koblet jeg til utgangen så jeg fikk akustisk feedback. Og siden det var så mange mikrofoner og høyttalere, påvirket de hverandre. Bare du skrudde bitte litt på equalizeren, kom det et ras av lyder, som hørtes ut som alt fra en ekkel lys feedback til en slags døende modemlyd til mørk bassbulder.

STORT STØYMILJØ. Killingtveit satt bare på rommet og fiklet, alene. Så fikk han kontakt med andre i støymiljøet. Trondheim er nemlig hjemmet til en svært aktiv undergrunnsscene med støymusikere, som holder konserter minst to–tre ganger i måneden. Og den har holdt det gående her lenge. I en rekke intervjuer rundt årtusenskiftet trakk Sonic Youth-gitarist Thurston Moore frem Trondheim som «der det skjedde» musikkmessig i verden, og siktet til støyscenen.

– Det skjer ganske mye i Trondheim, og det har det gjort i mange år. Det er mye takket være Klubb kanin som startet opp på slutten av 90-tallet. Det har holdt på i 17 år nå, og vært et konsept som har satt et ansikt på støybevegelsen, sier Palmer.

Klubb kanin er en konsertserie for ukonvensjonelle sceneuttrykk, for det meste støy og andre typer improvisasjonsmusikk. Konsertene arrangeres for tiden på Supa rundt én gang i måneden, men er ikke knyttet til et spesielt lokale.

«HAPPY NOISE»: Til tider minner det hele om en skrekkefilm. I andre øyeblikk virker det meditativt.

Fra begynnelsen av ble Klubb kanin kalt en eksperimentell kabaret. Killingtveit og Palmer innrømmer at det ikke har blitt så mye kabaret de siste årene.

– Det er en veldig inkluderende scene. Om du vil spille på Klubb kanin er du ikke nødt til å sende inn en demo eller bli kjent med noen. Det holder å si at du har et prosjekt og at du har lyst til å prøve det ut på en scene. Så er du velkommen til det. Det er en scene preget av nysgjerrighet og utforskning av grensene til lyd og sceneformater.

Oppmøtet varierer fra fem–seks til førti publikumere. Til å være en liten by, er det uvanlig god grobunn for at et slikt miljø skulle vokse opp nettopp i Trondheim. I tillegg til Klubb kanin finnes konsertserien PØKK, musikkonservatoriet, musikkteknologi-studiet, kunstakademiet, Trondheim elektroniske kunstsenter og en gammel punkkultur. Hvert år arrangeres mikrofestivalen Støy på landet.

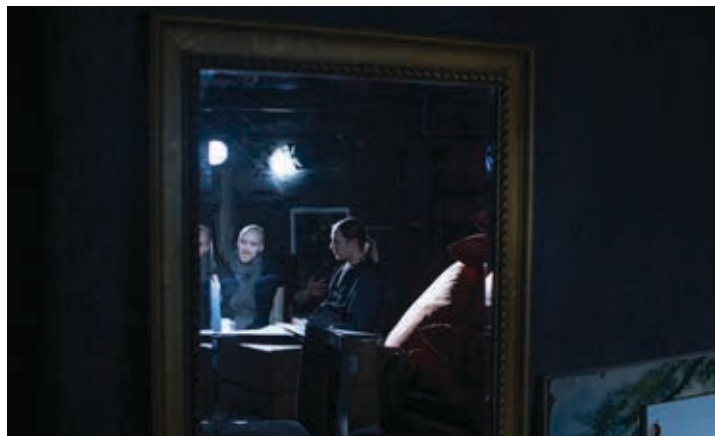
Det å bare dælje løs på hundre fuzz-pedaler og en gitar, det er jo ikke noe konseptuelt med det! Du må bare dyrke den rene lyden.

ARNFINN KILLINGTVEIT
Støymusiker

BORD BORTOVER GULVET. Opptakerne skrus på. Killingtveit og Palmer står i hver sin ende av bunkeren. Palmer setter igang synthen. Killingtveit rasler med et eller annet borte i mørket. Musikken deres er ikke

bråk

og støvsuger spiller duoen Tarfield inn musikk i en gammel nazibunker.

STARTET PÅ GUTTEROMMET: Så fant Arnfinn Killingtveit og Martin Palmer ut at det finnes mange likesinnede i Trondheim.

IMPROVISERT INNSPILLING: En ballong som lå igjen fra 8. mars-festen på Supa får nytt liv som instrument når Tarfield lager støymusikk.

ren støy. Det er mer ambient. Det er atomosfærisk og langstrakt, og svært varierende. Til tider minner det hele om en skrekkefilm. I andre øyeblikk virker det meditativt. Bunkeren har en unik klang. Lydene blir hengende mellom veggene i evigheter.

Støymusikk har lange røtter.

– Begrepet støymusikk favner veldig bredt. Da samtidskomponisten John Cage begynte å bruke ordet støy på 40-tallet, så henviste han ikke nødvendigvis til bråk, men det han kalte «extramusical sound sources». Han snakker om regn som støykilde, han snakker om skraping av bord bortover gulvet, om bevisst bruk av ukonvensjonelle musikalske lydkilder.

Killingtveit synes ikke støymusikk er konseptuelt.

– Det å bare dælje løs på hundre fuzzpedaler og en gitar, det er jo ikke noe konseptuelt med det! Du må bare ha lyden, og dyrke den rene lyden, sier han. Palmer mener at vestlige støymusikere har vært

veldig opptatt av å konseptualisere seg selv, og knytte seg til de store musikalske tenkerne på 40- og 50-tallet.

– Så kom jo 70-tallet med voldsomme kunstnere, og frijazzen skrur opp giret enda et par hakk. Og du får det som blir industriell musikk og band som Throbbing Gristle. Der dukker det opp et lydtrykk som støper det som blir omtalt som støymusikk i dag. Japan var veldig raskt utpå banen med denne typen støy. Og der ble det mer en antibevægelse. En dyrking av høy lyd.

GNIKKING OG STORM. Det er ikke kun japanere som har hatt den tilnærmingen til støy. Det er få som begynner med å høre på komponister som John Cage og Erik Satie, og deretter bestemmer seg for å lage «harsh noise». De fleste starter med å fikle hjemme. Før var det eksperimentering med kassettbånd som gjaldt, nå er det kanskje lodding på leketøy, eller utradisjonell bruk av gitarpedaler. Så finner de fram til

støyscenen, og oppdager at det er andre folk som driver med det samme.

I harmoni med musikken, skaper lommelyktene et smått psykedelisk skyggespill på veggene. Lyset henger igjen i den selvlysende fosformalingen på gangen, når Palmer beveger seg videre mot en stor plasttønne, som gir fra seg et dypt drønn når han slår på den.

Innspillingen her i bunkeren blir den sjettede i en serie med feltopptak. Den første installasjonen i serien spilte duoen inn under orkanen Dagmar. Killingtveit fikk ideen om å sette seg ute i den gigantiske megafonen Talerøret, som ligger ut mot fjorden på Ladehamneren. Tidligere hadde de kun gjort innspillinger med et innendørs oppsett fullt av synther, pc-er og annen teknologi. I felten blir teknologien strippet ned til det de kan bære med seg, og ting som drives på batteri.

– Vi fikk en veldig fin gnikkelyd inni Talerøret. Gnikking og storm, mimrer Palmer.

Killingtveit og Palmer har brukt mye tid på å gjøre innspillinger på steder som bringer inn tilfeldige lyd-aspekter de ikke har kontroll over, enten de spiller ute, i en tunnel eller på en byggeplass.

– Selv om det ikke har vært noen bevisst konseptualisering av prosjektet, så opererer vi mye mer innen det Cage snakket om, med støy som ikkemusikalske lydkilder heller enn brutalt bråk.

«HAPPY NOISE». I enden av den lange korridoren hører jeg Killingtveit stemme i med strupesang, som fort glir over i en slags vanvittig skriking. Martin strekker seg opp og vipper på et rustent rør som har løsnet fra taket. Det skaper en nifs metallisk knirking.

Et miljø av folk som driver med «harsh noise» og høykonseptuell impromusikk. Det er lett å forestille seg at det enten må være snakk om personer som er litt skumle, eller svært pretensiose.

– Støy har hatt en tendens til å ha et visuelt og lydmessig aggressivt uttrykk. I hvert fall på 90-tallet. Det var mye kopimaskinkunst og seriemordere. Alt skulle være voldsomt. Ekstreme menneskelige handlinger og ekstreme menneskelige følelser. Alt som er antisosialt var av interesse.

I Trondheim startet det en slags motreaksjon til dette. Klubb kanin-grunnlegger Tore Bøe begynte tidlig å omtale det de drev med som «happy noise», forteller Palmer.

– Den happy noise-stemningen tror jeg har overlevd her i Norge. Men du finner nå alt, da. Og vi skal ikke tvinge folk til å være så koselige. Vi er fortsatt åpne for asosiale ekstremister. **UD**

ud@underdusken.no

Se og hør mer på Dusken.no.

Under Dusken er den eldste nålevende studentavisa i Skandinavia, og i år er det 100 år siden avisa ble grunnlagt. I forbindelse med dette jubileet publiserer vi en artikkel med tilbakeblikk fra Under Duskens historie, i hver utgave i ett år.

Det radikale 70-tallet

Kommunisme og klassekamp rødmalte Under Dusken.

TEKST: Amanda Roland

(Faksimile Under Dusken #11 1974)

– **I DEN SISTE TIDA** har det vært vanskelig å skille mellom ekte revolusjonære og alskens kvasiradikale elementer, populistere og SF-ere. Dette skriver Under Dusken i lederen våren 1972. Overskiftet er «Styrk den revolusjonære linja i folkets kamp» og følges opp med et sitat av Mao Zedong. Det er den kommunistiske grupperingen Rød Front som dominerer avisa i denne perioden, og den revolusjonære linja preger i alt sitt alvor studentene i Trondheim.

Den radikale politikken trappet seg opp mot EF-debatten i 1972. Samme år ble avisa politianmeldt, og kom i konflikt med postvesenet for å distribuere politiske og anti-EF-blader som vedlegg i Under Dusken.

For selv om avisa skulle være politisk fri og uavhengig, var det å drive Dusken på 70-tallet det samme som å drive med politikk. For mange var en revolusjon en tenkelig realitet. Våren 1976 trodde AKP at et kommunistisk kupp var rett rundt hjørnet og anklaget SF for å være quislinger i den kommende Sovjet-invasjonen.

De politiske grupperingene var mange og kom ofte i

konflikt med hverandre. For oss i dag kan dette virke fremmed. Den politiske klassetilhørigheten er borte og erstattet av nye engasjementer og sosiale grupperinger. Men på 70-tallet var situasjonen i Europa mer politisk splittet, og den politiske spenningen preget studenthverdagen også på hjemmebane.

HERSET MED DE KONSERVATIVE.

Tidligere ble redaktøren valgt i Storsalen, og mangelen på politisk engasjement blant kandidatene kom opp som et problem «Formannen vart framleis vald på grunnlag av «trynefaktor», ikkje etter politikken. Men Dusken tok smått om senn til å radikaliserast.», står det i Duskens tilbakeblikk på de siste seks årene i en utgave fra 1976. Kandidatene kom etterhvert til å gå fra individer til representanter for politiske grupperinger.

Det hadde vært en gradvis overtagelse fram til Rød Front fikk sin første redaktør i 1974. Med radikaliseringen ble innholdet sentrert rundt anti-EF, klassekamp og kvinnesaker. Det politiske innholdet svingte mellom intern studentpolitikk og tunge politisk-teoretiske tekster om marxisme og leninsime.

Det ble harselert med de andre politiske grupperingene, spesielt med Trondheim Konservative Studentforening (TKSF). De måtte tåle overskifter som «Støtter TKSF nazistene framfor kvinnefronten?».

OPPFORDRING TIL REVOLUSJON. Under Dusken og studentene i Trondheim var på 1970-tallet en del av et større og sterkt politisk splittet Europa. Fra IRA i Nord-Irland, til krigen i Vietnam engasjerte Dusken seg for de marginaliserte gruppenes kamp mot stormaktene, og det internasjonale innholdet var omfattende. I 1976 hadde en utgave tema: «Albania under proletariats diktatur».

Når tanken om at politikken formet framtida sto sterkt, gjaldt det å velge side. Særlig ble aksjoner mot EF oppfordret til, og den objektive journalistikken måtte stadig vike for oppildnet engasjement. I Trondheim var det aksjoner mot alt fra planlagt motorvei på Bakklandet og høye leieutgifter, til større internasjonale konflikter. Studentene ble også opplyst om personer som kunne opptre som mulige spioner på radikale motstandsarrangementer.

SOSIALISTISK FRONT OG HØYREVIND.

I 1976 var kommunistbølgen i Under Dusken på hell, og en kandidat fra SF ble valgt som ny redaktør. Hele den tidligere redaksjonen på åtte personer ble byttet ut, og erstattet med nye sosialistvennlige skribenter. Saker som klassekamp og kvinnesak var fortsatt sentrale temaer, og det politiske klimaet farget fortsatt innholdet i avisa.

I en kulturspalte fra 1976 var temaet festmøtet i Storsalen, hvor arbeiderkulturen og hvordan den skulle defineres ble diskutert. Avisen handlet i denne utgaven om nedbryting av kjernefamilien og kjønnsrollestrukturene. Den tunge politiske debatten holdt stand til ut på 80-tallet.

TKSF hadde fått gjennomgå i Under Dusken på 70-tallet, men vant valget i 1986. Det var på samme måte som på begynnelsen av 70-tallet en gradvis overtagelse. Politikken forsvant ikke, men radikaliseringen ble gradvis trappet ned.

Året 1970 markerte en ny start for Under Dusken, med en ny layout og politisk bevissthet forandret både utseende og innhold seg. Det ble brutt med gamle tradisjoner, og lagt grunnlag for en ny. Tradisjonsbryting er en sentral del av Under Duskens historie, og man kan si at Under Duskenes lange liv skyldes nettopp evnen til å fornye seg. **UD**

ud@underdusken.no

KULTUR

Melankolsk tango

Hva er det som gjør at litteratur fra de tusen sjøers land ofte ansees som eksotisk, og hvorfor skiller Finland seg fra de andre nordiske nasjonene?

Side 48

Raseriets forsvarer

Med et bredt spekter av kunstneriske uttrykk utfordrer Kate Pendry offentligheten, bryter tabuer – og fremmer raseriet.

Side 43

Tolk deg til Spania

Under Duskens anmelder om *Den første vanlige dagen*: – Bloms ord vil vise vei til Andalusias bugnende åser, men vi når aldri helt fram.

Side 51

**SAMFUNDET
LEDER**

Trondheims studenter - engasjer dere!

Den 15. mars arrangerte vi i Styret på Studentersamfundet et møte om bistand og korrupsjon, i samarbeid med ISFiT, FN-studentene og Ingeniører uten grenser. På møtet fremmet tre av Samfundets medlemmer hvert sitt resolusjonsforslag. Et om konflikten i Ukraina, et om regjeringens forslag til reservasjonsrett, og et om å øke bevisstheten om korrupsjon. Alle tre var gode og viktige resolusjoner, på hver sin måte, noe det også var stor enighet om i Storsalen. Resolusjonene ble diskutert, og deretter stemt over og vedtatt, alle som en.

Dette betyr at Studentersamfundet i Trondhjem, med en medlemsmasse på over 11 000, nå har vedtatt en resolusjon som sier at regjeringen bør trekke sitt forslag om reservasjonsrett. Vi i styret kommer til å ta med oss dette og sende inn et høringsnotat til regjeringen, på vegne av Samfundet. Dette er ikke ubetydelig. Samtidig er jeg sikker på at ikke alle Samfundets medlemmer er enige i disse resolusjonene. Hvis noen føler dette er en beslutning som ble tatt uten at de fikk vite om det, vil jeg veldig gjerne at de skal komme til Storsalen og si sin mening. Samfundsmøtene er en god arena for debatt, og jeg ser gjerne at enda flere av Samfundets medlemmer benytter seg av muligheten. Ethvert medlem har mulighet til å stille resolusjonsforslag, en ypperlig anledning til å fremme en sak man brenner for. Uavhengig av om resolusjonen blir vedtatt eller ikke, har man uansett fått en god debatt om temaet, og dermed gjort flere studenter bevisste på saken. Som medlem av Studentersamfundet har du også mulighet til å stille mistillitsforslag eller en interpellasjon til Husets ulike organer, eller til en enkelt tillitsrepresentant.

For enda mer organisasjonssnacks kan jeg varmt anbefale Studentersamfundet i Trondhjems Lover og Statutter som sengelektyre. Vi sees i Storsalen!

ØYVIND LUNKE
Leder for Studentersamfundet
i Trondhjem

ILLUSTRASJON: TRUDETTELLE

LINN EVJEMO

Journalist

KUNST

Den uforståelige samtidskunsten

Dagens kunst krever så store forkunnskaper for å tolkes, at den blir utilgjengelig.

Konseptkunst. Performance art. Installasjonskunst. Når jeg ser på kunst er det enkelte kriterier jeg går etter, og visse knagger jeg forventer å kunne henge ting på. Jeg har problemer med å engasjere meg i kunst som ved første øyekast verken har et politisk budskap eller er pent å se på. Derfor blir samtidskunst så vanskelig. Den lar meg ofte stå forvirret tilbake, undrende på hva det er jeg ikke forstår.

Det er naturlig at et kunstverk skal kreve noe av de som observerer det. Er det da riktig å kritisere samtidskunsten for å være utilgjengelig? Hvis man leser en bok eller ser en film, er det alltid en fordel å ha de nødvendige bakgrunnskunnskapene. En episode *Big Bang Theory* er ikke like morsom hvis man ikke har sett *Star Wars*, eller ikke veit hva *World of Warcraft* er. Men man får likevel noe igjen for å se den. Det finnes elementer der som alle forstår, uansett interesser eller forkunnskaper. Bør ikke samtidskunsten være like tilgjengelig? Kunsthistorieprofessor Gunnar Danbolt sa i et intervju til Morgenbladet at det var viktig å ikke overforenkle kunsten. Han argumenterte med at alt annet vi er omgitt av er så uhyre komplekst, uten at noen krever at det skal være annerledes, og at vår tids kunst er like komplisert som vår tids samfunn.

Jeg er enig i at kunst bør være kompleks i den grad at den skal kunne tolkes på mange nivåer, ut ifra hvilke kunnskaper kritikeren har. Likevel er det problematisk når kunsten blir utilgjengelig for oss utenforstående på det helt grunnleggende planet.

Vi lever i en hverdag der mengden informasjon vi har tilgang på er endeløs. Det er krevende å ha oversikt over alt som skjer, det er rett og slett ikke mulig å få med seg alt. Derfor er kunsten fortsatt veldig relevant for samfunnsdebatten, og har en viktig oppgave i å engasjere oss. For eksempel problematiserer diktene til Yahya Hassan enkelte sider ved islam på en mer elegant og saklig måte enn mye av det vi får presentert i nyhetsbildet. Ved å vekke følelser hos oss, engasjerer kunsten oss enten vi vil det eller ikke.

Dermed er det noe grunnleggende ulogisk ved å skape samfunnskritisk kunst som bare lar seg tolke av noen utvalgte få. Som regel er det tross alt et sterkt budskap i bunn, også i samtidskunsten, men man trenger mye forkunnskaper for å greie å trekke ut hva budskapet er. Samtidskunst er mer fag enn følelser, og mine kunnskaper strekker ikke langt nok til at jeg kan få noe særlig igjen. Ved å gjøre verket for krevende å tolke, trekker kunstneren seg selv ut av samfunnsdebatten, som tross alt foregår på alle plan,

ikke bare blant de mest kunstinteresserte.

Vi har ingen klar definisjon på hva som kreves for å kalle noe kunst. Hvorvidt kunstneren er en god håndverker har ikke nødvendigvis noe å si for hvordan vi vurderer verket. En av kunstens hovedoppgaver er å provosere og utfordre oss, men nå går den stadig vanskeligere tider i møte. Vi forventer provokasjonen, og er forberedt på det meste, kanskje mest tydelig fra performancekunstnere. Da jeg leste om at kunstneren Millie Brown hadde spydd maling på Lady Gaga under en konsert, lot jeg meg ikke engasjere eller provosere. Jeg ble ikke en gang overrasket. Jeg har allerede hørt om Ann Liv Young, som trakk blåbær ut fra vaginaen sin og kastet dem ut i publikum. Dette kalles kunst, og jeg forstår den ikke.

Jeg lurar på hvor vi er på vei, når kunst som skal betegne vår samtid og vår generasjon blir tilgjengelig kun for for eliten. Vi lever i et informasjonssamfunn, der all ny kunst kan formidles til alle, alltid. Og likevel blir den utilgjengelig for meg. Så står jeg der, frustrert, og lurar på hva det er forståelsegpaerne ser som går meg hus forbi. På den måten lykkes kanskje samtidskunsten i å provosere meg likevel.

linnevje@underdusken.no

Raseriets forsvarer

Kate Pendry er kjent for å være kontroversiell og konfronterende. Med et bredt spekter av kunstneriske uttrykk utfordrer hun offentligheten, bryter tabuer – og fremmer raseriet.

MISANTROP: Men, Kate Pendry tror likevel mennesket har potensial.

► PERFORMANCE

TEKST: Vera Kvisgaard
FOTO: Eirik Vole Rye

– Jeg er ingen «no comment»-dame. Det er jeg stolt av. Jeg er flink til å kritisere folk flest, men jeg har aldri ønsket å provosere. Jeg vil spre tanker. Dialogen er alt vi har i samfunnet.

Pendry er en London-født kunster som flyttet til Norge i 1995. Etter femten år som solo-artist ble hun i 2013 fast inventar på Dramatikkens Hus. Som selverklært sosialist og feminist forteller Pendry om møtet med det egalitære norske samfunnet.

– Jeg forelsket meg i folket. Den kollektive bevissthetens vilje til det gode, til å korrigere det dårlige.

Hevnerens våpen

Hun prater raskt, nesten ustanselig, og veksler mellom en dialektforvirret norsk og velartikulert britisk. Hun forteller om veloppdragne metalfans på Trondheim Metal Festival, myten om «den kulturelle elite» og vaskejobben på Tronsmo bokhandel i Oslo.

– Jeg kjeder meg aldri, tenker hele tiden. Forsøker å finne mønster i kaoset, forsøker å forstå.

Pendry forteller om en vond oppvekst og jobben med å forstå seg selv. Hun er alltid på vakt, en realist forberedt på det verste.

– Jeg er misantropisk, men tror mennesket har potensial.

Pendry er ærlig og ekte når hun forteller sine historier. Et solidarisk og politisk menneske. Tøff, men samtidig sårbar – full av kjærlighet og omtanke.

– Selv kan jeg tåle mye, men tenk på alle de som ikke er så ressurssterke som meg? Derfor tilgir jeg aldri, men hevner meg gjennom kunsten.

Av Kate Pendry

Kneblet frihet

Våren 2012 fulgte hun 22. juli-rettsaken i Oslo tingrett. Hun beskriver en kneblet forsamling, handingslammet og forstummet av gjerningsmannens fullstendig angerløse skildringer og uttalelser. Full av beundring forteller hun om inspirerende møter med vakre modige iranske kvinner, under en reise til Iran sommeren samme år, hvor hun opplevde å bli utfordret av hijaben og patriarkatet.

Nye erfaringer med ytringsfriheten fikk

hun i fjor høst, etter å ha ytret sitt sinne over borgerlig valgseier på Facebook under valgnatten. Hun mottok trusler og ble i VG beskyldt for å nære en hatindustri, etter det hun selv kaller en shakespearsk og morsom beskrivelse av den nye finansministeren, om enn lite politisk korrekt.

– Over natten var jeg blitt en offentlig person. Hva hadde jeg gjort galt? Misbrukt den offentlige sfære? Hvilken trussel utgjør jeg? De er landets

mektigste damer, jeg er en vaskedame, sier hun.

Pendry meldte seg ut av sosiale medier og forteller om en annen tilstedeværelse med kontrollert og saktegående kommunikasjon, som om hun er gjenforent med virkeligheten.

– Virkeligheten er her nå. Vi ser, vi føler, vi prater. Vi er nære. Dette er ekte.

Elsker å hate

Pendry vifter med armene og skjærer

HVEM ER

KATE PENDRY

- Født i London 1965, erfaring fra Royal Court Youth Theatre og National Youth Theatre of Great Britain.
- Flyttet til Norge i 1995, og har de siste tjue årene hatt soloforestillinger over hele Norge, og Europa
- Kjent for sin bruk av mørk humor og skarpe karakterer for å kommentere livets onde sider

grimaser når hun omtaler Solberg og Jensen, «the pig and the snake», med paralleller til Shakespears Othello. Hun skammer seg over Norge. Hun bruker gjerne de samme ordene i dag, og mener de er fullt forenelig med sitt feministiske standpunkt.

– Siv Jensen er en mannlig konstruksjon. Hvordan hun ser ut og hvordan hun kler seg er valg hun gjør for å manipulere folks oppfatning, for å selge seg selv. Det er reklame, og en del av systemet.

Pendry spør når det politisk korrekte sluttet å handle om riktig politikk, og beskriver nordmenns frykt for politisk korrekthet som et moraldiktatur. Hun kan ikke forstå det hun kaller en moralsk jomfrulighet regjeringskonstene har gitt de borgerlige partiene.

– Hoffnarrens oppgave er å minne keiseren på sin dødelighet. Hva skjer når man ikke kan kritisere de styrende? Samtidig påpeker Pendry nordmenns forsiktige forhold til ordene «elsker» og «hater», et helt annet enn hva hun selv er vant med. Hun mener hat kan være en fin ting. Mange av følelsene våre er båret av sinne og det er sunt å få ut raseriet sitt.

– Kunsten er å befri følelser og rense opp – ha en katarsisfunksjon – ved å uttrykke det som ikke lar seg uttrykke.

UD

ud@underdusken.no

Vil gjøre Samfundet mer politisk

Samfundet har allerede i år vedtatt tre resolusjoner, mens andre studentersamfunn holder tilbake. Påtroppende samfundetleder vil gjøre ord til handling.

VIL HANDLE: Påtroppende samfundetleder Per Fridtjof Larssen mener medlemsmassen burde gjøre mer enn å sitte i en sal og mene noe.

KULTUR OG POLITIKK: Samfundetleder Lunke mener festene og det kulturelle ikke vil forsvinne.

FAKTA OM

POLITIKK PÅ SAMFUNDET

- Samfundsmøtene er Samfundets øverste demokratiske organ, hvor valg avholdes og resolusjoner vedtas.
- Samfundsmøtene er åpne for alle med gyldig medlemskap i Studentersamfundet.
- Alle medlemmer har stemmerett.
- Resolusjoner er vedtatte meninger direkte rettet mot utverden, vedtatt av Studentersamfundet i Trondhjem samlet til samfundsmøte.
- Vedtatte resolusjoner sendes ut til angjeldende myndigheter, lokale media, Norsk telegrambyrå og utvalgte riksdekkende media.
- Tre resolusjoner er vedtatt i år.

Kilde: Studentersamfundet

STUDENTERSAMFUNDET

TEKST: **Sigurd Martin Nordli Oppegaard**
 FOTO: **Silje Krager**
 ILLUSTRASJON: **Iria Samuelstuen**

Lørdag 15. mars vedtok Studentersamfundet i Trondhjem tre resolusjoner, som innebærer Samfundets offisielle mening. I resolusjonene erklærte Samfundet støtte til det ukrainske folket, motsatte seg regjeringens forslag om reservasjonsrett for fastleger, og uttrykte at studenters kunnskap om korrupsjon bør økes.

Kommende samfundetleder Per Fridtjof Larssen mener Samfundets meninger veier tyngre enn kun enkeltpersoners.

– Med 10 000 medlemmer i ryggen, får resolusjonene tyngde. Jeg tror NTNU tar det seriøst hvis resolusjonene angår dem, men i en nasjonal og internasjonal kontekst, kan det være vanskelig å si hvor mye de faktisk betyr, sier han.

Derfor ønsker Larssen at medlemmene skal handle. – Vi burde gjøre mer enn å sitte i en sal og mene noe, sier han. Han nevner markeringer og innsamlingsaksjoner som eksempler.

Heller sakspolitiske enn partipolitiske

Larssen stilte til valg med ønske om å skape mer debatt på samfundsmøtene. Sammen med Styret vil han fra 17. mai, når han tiltrer som leder, sette

den politiske dagsorden på Samfundet.

– Vi vil heller være sakspolitiske enn partipolitiske, og arrangere møter med interessante og tilgjengelige temaer, som samtidig utfordrer publikum, sier han.

Han mener dagens studenter har mange sterke meninger, men at frontene er mindre polariserte enn tidligere, noe som feiltolkes som politisk passivitet. Han ønsker at Storsalen skal bli et sted for debatt, der engasjementet synliggjøres.

– Det er viktig å mene noe, og resolusjonene betyr «hei, vi følger med, bryr oss». De viser at studentene er engasjerte, sier Larssen.

Ingen resolusjoner på 33 år

Leder Ida Torkjellsdatter Storehaug for Studentersamfunnet i Bergen sier de ikke har vedtatt resolusjoner siden 1981.

– I en periode ble de brukt partipolitisk. Faren med resolusjoner er at de ikke nødvendigvis har alle medlemmene bak seg, men bare støttes av en del av Studentersamfunnet. Da kan noen føle seg ekskluderte, sier hun.

I dag vedtar de ikke resolusjoner, fordi historien har vist at det kan føre til en ensrettet politisk profil.

– Studentersamfunnet i Bergen arrangerer politiske debatter og foredrag, og vil være en arena der man kan snakke om politikk. Dersom man vedtar resolusjoner, er det viktige at de er brede nok så man unngår en partipolitisk slagside, sier hun.

For politisk ladet

Det ble debatt da Det Norske Studentersamfund (DNS), studentsamfunnet i Oslo, i fjor høst skulle vedta en resolusjon til støtte for romfolket. Motstanderne, deriblant daværende formand, mente forslaget var for politisk ladet, og kunne få medlemmer til å føle seg ekskludert.

Likevel vedtok DNS denne våren en resolusjon der de stiller seg negative til skolepenger for internasjonale studenter.

Formand Martin Tveten i DNS tror frykten for den ekskluderende effekten av resolusjonene er overdreven. Samtidig er han enig i at de har medlemmene bak seg.

– Vi vil jobbe for flere resolusjoner, men vi ønsker at forslagene skal komme fra medlemmene, og ikke fra styret, sier han.

Gratis inngang og billigere øl

Den påtroppende samfundetlederen mener det kan være problematisk at resolusjonene ble vedtatt med kun to prosent av medlemmene i salen.

– Lav valgdeltagelse kan være et problem, men vi er en organisasjon med 10 000 medlemmer. Folk er medlem på ulikt grunnlag, noen er medlem for gratis inngang, andre har ikke tid til å komme på møtene, forklarer Larssen.

Samfundetmedlem Sjur Føyen tror de fleste medlemmene egentlig ikke bryr seg om resolusjonene, og er usikker på hvilken påvirkning resolusjonene har.

– Majoriteten er nok først og fremst medlem for det sosiale, samt gratis inngang og billigere øl. Jeg

tror heller ikke resolusjonene kan påvirke norsk eller internasjonal politikk noe særlig, men de kan engasjere studenter, sier Føyen.

Han er usikker på om resolusjonene kan føre til at noen føler seg ekskludert.

– Hvis Samfundet vedtar noe jeg er uenig i, er det min feil som ikke møtte opp for å stemme imot, sier han.

Kan kombinere kultur og politikk

Sittende leder Øyvind Lunke ved Samfundet tror en kontroversiell resolusjon har potensial til å splitte medlemsmassen.

– Vi skal være for alle, men vi skal også mene noe. Hvis det gjør at noen ikke vil være medlem av Samfundet, fordi de er uenige, er det selvfølgelig dumt. Om det skjer, viser det i alle fall at folk engasjerer seg, sier han.

Lunke er trygg på at det kulturelle og politiske lar seg kombinere.

– Når vi ser på oppslutningen til arrangementer, er vi først og fremst et kulturhus og et utested. Det lar seg forene med politiske debatter, foredrag og resolusjoner, sier han.

Han mener resolusjonene kan være med på å gjøre at medlemskortet er verdt mer enn bare et rabattkort.

– I saker som reservasjonsrettsaken håper og tror jeg at Samfundet kan være en stemme. At studenter mener noe i slike saker er helt riktig, og det er viktig at Samfundet kan ha en slik funksjon, selv om den i perioder ikke brukes så aktivt, sier han. **UD**

martoppe@underdusken.no

KOMMENTAR

IDA JØNSBERG

Journalist

Arver kollektiv likegyldighet

Det er ikke til å stikke under stol at interessen for Samfundsmøtene har vært laber. Få møter opp, og engasjementet ser i stor grad ut til å komme fra gjengangerne som trofast møter opp hver lørdag, og ikke medlemsmassens majoritet.

Påtroppende Samfundet-leder Larssen har en krevende oppgave foran seg – hvordan skal han snu opp ned på passiviteten som har preget Stundersamfundet i lengre tid? Larssen framsto som handlekraftig og uredde da han sa han ville gjøre medlemskortet til mer enn et rabattkort for billig fyll, men foreløpig mangler det forslag som viser at lovnandene fra ledervalget er annet enn tomme ord og ønsketenking. Det er fortsatt likegyldighet som råder i studentmassene. På 70-tallet var engasjement på Studentersamfundet nærmest synonymt med politisk aktivitet, og man hadde perioder preget av radikale fronter og høyrevendte vinder. Samfundet hadde en mening om det meste, farget av de politiske holdningene til styret. I dag er situasjonen en ganske annen. Studentpolitikken er nærmest usynlig, og studenter flest later til å tvile på sitt engasjement. Likegyldigheten er alt annet enn unik for Samfundet.

Heldigvis har vi ildsjeler som benytter seg av Samfundsmøtenes politiske hjørne til å komme med forslag til resolusjoner og annen politisk aktivitet. På tross av at de tidvis blir møtt med utålmodige sukk fra Storsalen, fra studenter som er mer opptatt av å rekke neste buss hjem, ta seg en pils eller få de beste plassene på konserten, holder «kverulanten» fortsatt stand. Jeg ønsker ikke at 70-tallet skal få en ny renesanse i studentpolitikken, men snarere at det kan være en god idé å se tilbake på hva som fra et historisk perspektiv har fungert. Det kan vise seg at politisk nøytralitet er en vanskelig vei å gå for å skape den aktiviteten og handlingen som savnes. Det er ikke umulig, men om det utelukkende fattes vedtak om saker som alle kan si seg enige i, er det vanskelig å se at nok en resolusjon fra Samfundet vil utgjøre en forskjell. Forhåpentligvis var det faktum at årets ledervalg bød på fem forhåndspåmeldte deltakere, hvor flertallet ønsket å gjøre noe med Samfundsmøtene, et tegn på at vi går engasjerende tider i møte. Så får vi tro og håpe at det er lenge til fjorårets valgsituasjon, med kandidater som trekker seg og ekstraordinært møte, gjentar seg.

Radio Revolt er en radiokanal av og for studenter i Trondheim. Vi har et bredt spekter av programmer med en variert og spennende musikkprofil. Du kan finne oss på FM-båndet, streame oss på Dusken.no og laste ned våre podcast på iTunes.

MANDAG:

16.00-17.00 **FM**
postBluesKollektivet
Musikk - Rock

17.00-18.00 **FM**
Alle elsker mandag
Humor

TIRSDAG:

16.00-17.00 **FM**
Popstase
Musikk - Pop

17.00-18.00 **FM**
Påtirshda
Musikk - Jazz

18.00-20.00
Blyforgiftning
Musikk - Metall

20.00-21.00
Bokbaren
Litteraturmagasin

ONSDAG:

16.00-17.00 **FM**
Harselas
Humor

17.00-18.00 **FM**
Ctrl+Alt+Delete
Spillmagasin

18.00-19.00
Reservebenken
Sport

TORSDAG:

15.00-17.00 **FM**
Filmofil
Filmmagasin

17.00-18.00 **FM**
Live
Konsertmagasin

18.00-19.00
Ullustrert Vitenskap
Populærvitenskap

FREDAG:

15.00-17.00 **FM**
Nesten Helg
Aktualitetsmagasin

17.00-18.00 **FM**
Irie Radio
Musikk - Jamaikansk

18.00-20.00
Feber
Musikk - Hip-Hop og R&B

20.00-21.00
pink/noise
Musikk - Pop og støy

LØRDAG:

13.00-14.00
Garasjen
Teknologimagasin

17.00-18.00
Sagtann
Musikk - Elektronisk

19.00-20.00
Institusjonen
Humor

SØNDAG:

15.00-16.00
PostKåkk
Mat og postrock

16.00-17.00
Nashville
Musikk - Amerikana

17.00-18.00
Lydsjokket
Musikk - Blandet

18.00-19.00
Gretne Gamle Gubber
Humor

20.00-21.00
Vinyl
Musikk - Eklektisk

Studentmediene
i Trondheim

FM 100/106,2
dusken.no/radio

Nasjonal melankoli

Fra Mummitrollet og *Harens År* til brødrene Kaurismakis filmer.
Finland har en unik evne til å målbinde med sin ærlige kultur.

► LITTERATUR

TEKST: Mathias Kristiansen
ILL: Christian Høkaas

August 1914, en måned kjent som starten på en av verdenshistoriens mest blodige konflikter. Mens krigserklæringene haglet mellom stormaktene var 9. august, fødselsdagen til forfatter Tove Jansson, et lyspunkt.

I år hylles Tove Jansson over hele verden, og Mummidalens innbyggere har en kjær plass i mange nordmenns hjerter, både gamle og unge.

For ti år siden ble Arto Paasilinnas bøker oversatt fra finsk til norsk, og hans bruk av humor når han skriver om temaer som apati og selvmord, har kapret mange tilhengere.

Hva er det som gjør at litteratur fra de tusen sjøers land ofte ansees som eksotisk, og hvorfor skiller Finland seg fra de andre nordiske nasjonene?

Den finske tangoen

Førsteamanuensis i finsk litteratur Anitta Viinikka-Kallinen ved Instituttet for kultur og litteratur på Universitetet i Tromsø sier at det er mange forklaringer på Finlands særegenhet.

– Finsk mentalitet, og dermed landets litteratur, skiller seg fra det typisk skandinaviske. Man har blitt servert forskjellige forklaringer, alt fra raseteorier til landets særegne språk, sier hun.

Selv vektlegger hun viktigheten av landets naboer.

– I øst har man den store truende russiske bjørnen, og i vest møter man nordiske venner, som ofte har et mildt sagt arrogant syn på Finland. Hva annet kan man gjøre enn å være seg selv, sier hun.

Hun beskriver en typisk finne som en person med liten interesse for småprat.

– Å være finsk er å være undrende, alvorlig og pessimistisk, samtidig som man er sjelfull. Sjela kommer fram i finsk tango, som skiller seg markant fra typisk argentinsk tango, sier hun.

Den samme demokratiske holdningen som førte til at kvinner fikk stemmerett i Finland, som det første landet i verden, bidrar til at landets folkelige kultur preger litteraturen.

– Landets demokratiske tenkning har bidratt til at man har hatt færre portvakter fra overklassen enn i andre land. Talenter har alltid kunnet hevde seg uavhengig av bakgrunn, sier hun.

Mer enn bare Mummi

Reeta Törrönen, oversetter og blogger fra Finland, men bosatt i Norge, skriver bloggen Les! Lue!, en blogg om norsk og finsk litteratur.

Hun forklarer at hun har blitt mer oppmerksom på at de andre nordiske landene har et nærmere forhold til hverandre enn de har til Finland.

– Jeg tror det skyldes at alle kan snakke sitt eget språk med hverandre, men ingen forstår finsk. Noe som er synd, fordi det er mye flott finsk litteratur som ikke alltid blir oversatt, sier hun.

Hun mener at man er flinke på forskjellig litteratur i Finland og Norge.

– I Norge er forfattere som Erlend Loe og Karl Ove Knausgård aktuelle, de skriver mye om sine personlige problemer. I Finland skrives det mye om arbeidsløshet, og mer spekulativ fiksjon hvor det fokuseres på landets økonomiske forhold, sier hun.

Törrönen mener at finske forfattere er flinke til å ta for seg samfunnsmessige spørsmål, ofte ved hjelp av en mørkere humor enn den man har i Norge.

– I Finland skrives mye fiksjon og historiske bøker som utforsker store spørsmål fra nye perspektiv, sier hun. Jubilanten Tove Jansson skrev ikke bare om de eventyrlige påfunnene til Mummifamilien. Hun anbefaler alle å lese Tove Janssons litteratur, i tillegg til nyere finsk litteratur.

– Favorittene fra de siste årene i finsk litteratur er Johanna Sinsalos Fuglehjerne, og den nylig oversatte boken til Kjell Westö, *Svik 1938* blant andre, sier hun.

Nærhet til tragedie

Nettopp Finlands korte, men turbulente historie, har bidratt til å påvirke landets kultur. Borgerkrigen i 1918 satt dype spor i landet, og krevde mange liv.

– Politikken i Finland har vært den mest motsetningsfulle i Norden, hvor ytterpunktene på hver sin side er mer ekstreme enn ellers, sier Viinikka-Kallinen.

De fleste som døde i konflikten, mistet livet som følge av henrettelser, og i fengsler etter krigens slutt. Og siden det ikke er mange generasjoner tilbake i tid, preger tragedien fortsatt Finland.

– De fleste finnene er klar over sin slektshistorie, nærheten til tragediene har bidratt til den finske mentaliteten, sier hun.

Bare noen tiår senere ble det nok en gang krig. Andre verdenskrig rammet Finland hardest av alle de nordiske landene. Krigens herjinger kommer sterkt fram i Tove Janssons to første bøker om Mummi, hvor hun indirekte forteller om opplevelsen av å ha en bror i den finske hæren og andre hendelser hun ble utsatt for.

– Etter krigene satt finske familier igjen uten fedre og sønner. Dette har hatt en sterk påvirkning på landet, sier hun.

Beundrer sine brødre i skjul

Sandra Nyberg, en finsk kunstner som nylig har hatt utstilling i Trondheim, sier at finsk kunst blir påvirket av landets besynderlige kultur.

– En kan finne likheter mellom finsk litteratur og visuell kunst, for eksempel melankolien, råheten og den mørke humoren, sier hun.

Samtidig påpeker hun at kunsten henter inspirasjon fra en annen side av Finland enn litteraturen.

– Kunsten blir påvirket av en annen form for det rendyrkede Finland. Den ærlige og minimalistiske tilnærmingen skaper et universalt språk, noe som eksempevis kommer fram i arkitekturen, sier hun.

Hun forteller en historie om fire forskjellige nordiske brødre, hvor hun ser på de andre skandinaviske landene som Finlands storebrødre.

– Finland streber med å etablere seg, samtidig som brødrene hans har funnet sin egen plass i verden. Han sliter litt med selvtiliten, men beundrer sine brødre i skjul, sier hun.

Oppveksten til Finland har vært preget av motgang. Den harde barndommen har ført at landet har blitt tøffere, og har lært å forsvare seg. Men den bøllete naboen skaper fortsatt usikkerhet for han.

– Når de andre brødrene ser på sin lillebror kan de ikke unngå å bli fascinert av hans åpenhjertige og røffe ærlighet som bare er mulig på hans alder. Det er noe gjenkjennelig, og de ser en refleksjon av egen identitet i han, sier hun. **UD**

ud@underdusken.no

Skuffende svetting

TEKST: ANETTE SIVERTSTØL anetsiv@underdusken.no

FOTO: AMALIE STOKKAN KRISTOFFERSEN

SVETT STEMNING: Gruppetimen Stærk virker som et sårt tiltrengt tilbud

Av tre gruppetimer på SiTs idrettsbygg på Gløshaugen, faller bare én i smak.

PULSSTEP

Ifølge SiT skal Pulsstep være en enkel og hard kondisjonsøkt. Salen er fylt med treningsklare jenter. Etter en forhastet gjennomgang av hvordan man trår forsvarlig på steppen, begynner timen. Det er ingen instruksjon av de ulike stegene. Det begynner med greie trinn, men det utvikler seg raskt til steg som en nybegynner ikke klarer å henge med på. Det mangler derimot ikke på entusiasme fra instruktøren. Han hopper rundt i lokalet. Stopper opp ved en step, og demonstrer de neste minutters øvelser altfor raskt. Det beste man kan gjøre er å herme etter personen foran, og håpe på det beste. Det verste er når man kommer ut av rytmen i et intervall, da er den delen av økten ødelagt. Jeg forsøker å hente meg inn, men ender med å gjøre rare bevegelser. Heldigvis er det lagt inn små pauser, nok til at jeg kommer inn igjen i rytmen til et nytt intervall. Etter hvert som timen går, forsvinner det jeg nylig har lært. I det man oppdager et tidligere steg, er det som å se igjen en gammel bekjent. Mot slutten er det lagt inn en noe malplassert styrketrening. Det hele avsluttes pent med uttøying. Pulsstep blir annonsert som hard trening, men inntrykket er noe helt annet. Treningsprogrammet kunnet vært hakket tyngre, og instruksjonen bedre.

STÆRK

Dette er det nyeste tilskuddet til SiTs mange gruppetimer. Stærk skal være en økt hvor du får utfordre deg selv i både styrke, spenst og kondisjon. Jeg kan love deg at du blir våt av svette etter en Stærktime. Dette er en stasjonsbasert gruppetime. Timen begynner med oppvarming i form av rolig jogging. Instruktøren virker ivrig etter å starte, og stopper oppvarmingen. Her bruker han god tid på å vise oss hva man skal gjøre på de forskjellige postene. Etter en gjennomgang, blir gruppen delt opp, og går til hver sin post. Det holder seg tungt gjennom hele timen. Alle postene er varierte, med alt fra vekter og spretthopp til slynger. Postene er også tilpasset alle vanskelighetsgrader. Instruktøren går mellom gruppene, inspirerer og bryter inn om nødvendig. Gjør du noe galt, får du tips underveis på hva du bør gjøre bedre. Jeg føler meg sprengt allerede i starten. Beina mine skjelver, men det gjelder for alle andre også. Treningen er utfordrende på en morsom måte. På én time får du prøve fem ulike treningsmetoder, og hver post gir deg lyst til å presse kroppen. Stærk har en så stor variasjon at det er umulig å kjede seg.

COREBAR

Dette er gruppetimen for kjernemuskulaturen og kondisjonen. En lett bøyd og halvleng vektstang hviler i hånden. Før timen blir satt i gang, viser instruktøren oss hvordan man håndterer den snåle stangen. Det meste er enkle steg med vektstangen i hånden: både løft, slag og hopp er inkludert. Etter en god instruksjon, starter teknomusikken og treningen kan begynne. Optimismen øker. Dette er helt nytt for meg og jeg tenker at dette må da være gøy. Det er morsomt de første minuttene, men pessimismen brer seg raskt. Det er det samme om og om igjen. Når vi får beskjed om at pulsen skal opp, er det ingen merkbar forskjell. Det er så kjedsomt at jeg begynner å tenke på min neste skoleinnlevering og hva jeg skal spise til middag. Når tankene først flyter bort, faller jeg ut av takten. Da har jeg i det minste en utfordring jeg kan pusle med. Plutselig er første del av timen unnagjort og vi får hente matter. Endelig et skifte, tenker jeg og rasker til meg en matte i håp om at noe begivenhetsrikt skal skje, men akk nei. Instruktøren skal ha ros for å være entusiastisk og oppglødd. Jeg blir nesten forbauset over at hun klarer å være så energisk til Corebartreningen.

Etter å ha besøkt tre av SiTs mest populære gruppetimer, er jeg skuffet. Jeg forventet hard trening, som får svetten til å renne. Det har vært puslete. Både Pulsstep og Corebar fungerer mest for hyggens skyld. Trening skal ikke være kos. På Stærk blir du faktisk utfordret til å presse kroppen din. Det er det trening handler om.

Tolk deg til Spania

DEN FØRSTE VANLIGE DAGEN
Kirsti Blom - Oktober forlag

LITTERATUR

TEKST: HANNA MALENE LINDBERG

Den første vanlige dagen av Kirsti Blom blir beskrevet av Oktober som en diktsamling med andalusiske dikt som innehar «et fast landskap og et fortellende jeg, men tidene skifter». Foran våre øyne skal diktene tegne «et sanselig landskap». Det siktes med andre ord høyt.

Diktsamlingen er delt opp i «Den første vanlige dagen» og «Den andre vanlige dagen». Åpningsdiktet favner om regionens historie og folk: «Jeg er fallvinden / stråler i syv retninger ut fra gatehjørnet / der fönikere grekere romere jøder maurere indianere sigøynere / daglig samles / ... / landsbyhjetert mitt skinner av tretti soler».

Henvisninger til borgerkrig, flyktingers fortvilte kamp og Federico Garcia Lorca, en spansk poet, er hyppige. Diktene er av varierende

lengde, men det er sjeldent sammenhengene jeg begeistres av. Det er mest i glimt Blom slår til med bilder som bringer deg nærmere det bugnende landskapet og den alltid tilstedeværende døden: «som sistemann forsverger jeg troskap / til tradisjonen / verner landsbyens hikstende gudsord / og støvet i gatene».

Diktene er utitulerte. Blom vil tegne et sammenhengende landskap og dets historie; det er også fravær av punktum gjennom hele samlingen. For meg virker det likevel oppstykket. Kanskje kommer det av at jeg ikke er godt nok skolert innenfor Andalusias historie og landskap, men skulle ikke Blom klare å vekke noe hos meg uten at jeg snakker flytende spansk?

Den andre delen av diktsamlingen starter med å dra oss mer inn i det

spesifikt universelle: «Først / spirte det grønne treet / Nå venter jeg på det blå». Senere kommer også observasjoner som: «for utlevd til å tåle dagslys / for ulevd til å dø», observasjoner vi alle kan ta del i.

Et hus blir en båt, Herren fyller garnene til fiskerne og et folks bord, «svaler er virvlende tanker med fjernlengsel» (for øvrig et av de flottere bildene i samlingen). Alt skal bli sett av Blom. Men paradoksalt nok får diktsamlingen i blant for mange ord. I løpet av et dikt blir for eksempel en skarabé omtalt både som «den nattblå humlen» og «denne bevingende muslingen».

På slutten er det flere dikt som er litt mer faenivoldske. Det kler Blom godt å ikke skulle være så lyrisk: «ærlig talt / jeg er en rebell, ikke glem det». Det aller siste diktet innehar en ambivalens jeg

savner ellers i samlingen: «jeg tramper på min helvetes jordfleck / en ubrutt forelskelse dag etter dag». Alt i alt dukker det med jevne mellomrom opp godt beskrevne livstilstander hos Blom. Men det er for lenge mellom hver gang.

Bloms ord vil vise vei til
Andalusias bugnende åser,
men vi når aldri helt fram.

malelind@underdusken.no

Mesterlig pastisj

GRAND BUDAPEST HOTEL
Wes Anderson

FILM

TEKST: DANIEL PAUL JOHANSEN GUANIO FOTO: 20TH CENTURY FOX

“I’ve come to think that Wes’s films are all about the way that your real family disappoints you and so you create the family that you need.”, sa skuespiller Edward Norton i et intervju med Wow247.

Mer presist kan det ikke formuleres – jo visst lager Wes Anderson mye rart, men den underliggende tematiske nerven er alltid lett gjenkjennelig. For ikke å snakke om scenografien:

Det første en legger merke til i Grand Budapest Hotel, vil uten tvil være den anakronistiske fiktiv-staten Zubrowkas distinkte atmosfære. Se for deg en pastellfarget versjon av Praha på 1930-tallet, ispedd en dæsj sveitsiske alper og pittoresk idyll a la Venezia. Det er ingen overdrivelse å hevde at hver og en av scenene i filmen hadde sklidd rett inn på veggen i et øvre

middelklasse-hjem.

Kunstverket kommer desto mer til live når en forfatter, spilt av Jude Law, sjekker inn på det nedslitte Grand Budapest Hotel anno 1960, og kommer i prat med eieren om hotellets historie. Eieren, kalt Zero Moustafa (Murray Abraham), begynner uhildet å legge ut om sin bakgrunn som pikkolo i hotellets glansdager, og hvordan han på sin første arbeidsdag fikk stifte bekjentskap med den tungt parfymerte conciergen Gustav (Ralph Fiennes).

Uten å røpe for mye, er det i det stadig oppblomstrende vennskapet mellom conciergen og hans unge pikkolo, at historien om et kunsttyveri og en familieføide drives frem.

Det er en historie krydra med mange kapable skuespillere – Bill Murray, Owen Wilson, Tilda Swinton,

Willem Dafoe, for å nevne noen - og i så henseende er Grand Budapest Hotel en klassisk Anderson-film. En kulørt eiendommelighet, spekket med kjente skuespillere i roller som heller ikke her er spesielt viktige for historien.

På samme tid er det vanskelig å ikke la seg bergta av atmosfæren i denne usedvanlige kjærlighetshistorien. Ralph Fiennes gjør sitt livs rolle som conciergen Gustav, og bærer handlingen på sine fløyelskledd skuldre, mens Wes Andersons sirlig oppstylta dukkehus-estetikk spikrer resten av pakka.

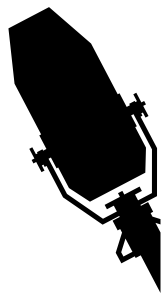
Det The Aquatic Life with Steve Zissou

hadde i humor, tar med andre ord Grand Budapest Hotel igjen for med stil. Og finnes det én sikker ting i denne verden, er det at lite kan måle seg med sluttresultatet.

All ære til Wes Andersons' sirlig
oppstylta dukkehus-estetikk.

ud@underdusken.no

Les en lengre versjon av anmeldelsen og hør diskusjon om filmen på dusken.no

RADIO REVOLT utfordrer

Filmofil

Filmofil er Radio Revolts film magasin. Vi tar deg med i filmens verden, med anmeldelser, nyheter og debatter om alt filmer har å by på, klokken

- » Hvem spiller skurken Red Skull i Captain America?
- » Hvem har regissert The Grand Budapest Hotel?
- » Fra hvilken film kommer det kjente sitatet "Do I feel lucky? Well do you, Punk?"
- » Hvor mange Bond filmer har blitt produsert av Eon Productions?
- » Hvilken film har vunnet flest Oscars, men fikk ikke én skuespillnominasjon?
- » Hvilken Disney film skulle originalt være en gjenfortelling av Mark Twains "The Prince and the Pauper"

- » Hva er kodenavnet til siste versjon av Android?
- » Hvilket land landet for første gang et romskip på månen i 2013?
- » Hvilket selskap bestående av avhoppere fra Nokia lanserte sin første mobiltelefon i 2013?
- » Hva heter de ChromeOS-baserte laptopene som tok av i julehandelen i 2013?
- » Hva er den norske ekvivalenten til amerikanske FCC, Federal Communications Commission?
- » Trondheimsstudentene Vegard Wollan og Alf-Egil Bogen skapte hvilken kjent mikrokontroller?

Garasjen

Garasjen gir deg det nyeste teknologistoffet fra Trondheim og verden, lørdager fra klokken ett.

Hagelangs

Hagelangs gir deg klokken tre hver onsdag en oppdatering på Trondheims musikkliv, både konserter den kommende uka og flott musikk fra Trondheimsbaserte band

- » Hvilket band har opprinnelig låta "Pstereo", som Emilie Nicolas har gjort en cover av, og som har gitt navn til den populære Trondheimsfestivalen?
- » Hvilket band var SV-politiker Snorre Valen tidligere med i?
- » Hvilket band fikk spille på by:Larm i år som følge av konserten deres på Trondheim Calling?
- » Hvilket trondheimsponkband spilte i 2011 reunionskonserter på både Pstereo og Øyafestivalen?
- » Hva het det tidligere bandet til Ine Hoem?
- » Når kom Motorpsychos første album?

Hvor kommer sitatet fra, Jern-Erna eller Blogg-Stjerna? (Erna Solberg eller Sophie Elise)

- » Kvinner må lære å la menn organisere på egne premisser.
- » Mitt livsmotto er et ting du ikke kan gjøre noe med, skal du ikke engste deg for
- » Tjener man penger på noe, er det en jobb.
- » En drømmelærer - det er en lærer som ser deg, engasjerer deg og utfordrer deg.
- » Hvis du ikke har en god nok karaffel, kan du bare glemme å ha fest.
- » Ikke bare litt blått, men skikkelig blått - her snakker vi ikke pastell!

Harselas

Harselas er et humorprogram som tar for seg dagsaktuelle, evig aktuelle, og ikke minst helt uaktuelle saker i samfunnet, hver onsdag klokken fire.

Filmofil: » Hgo Weaving » wes Anderson » Dirty Harry » 23 » Lord of the Rings: Rerturn of the King » Et kongerike for en lama.
Garasjen: » Kit Kat » Kina » Jolla » Chromebook » Post- og teletilsynet » (A)lf (Vegard) R(I)SC, AVR
Hagelangs: » DumDum Boys » Peevish Penfriend » The Fjords » Wannskrækk » Pelbo » 1991
Harselas: » Erna » Sophie-Elise » Erna » Erna » Sophie-Elise

MUSIKK

I helgen var det Leutenfest

Se bildene på Dusken.no

«Kan ikke høre på moderne Jay-Z. Føler det er å pisse på alle de gode øyeblikkene vi hadde en gang i tiden.»

Lars Vaular

Lars Vaular skapte ravestemning på Blæst.

Les anmeldelsen på side 55.

DE 10 BESTE OUTKAST-LÅTENE

OutKast er mye mer og så mye bedre enn landeplagen «Hey Ya!» fra 2003. I sommer gjeuster de Øya-festivalen i Oslo, og det vil du ikke gå glipp av om du vil se noen av vår tids største rapartister.

1. Da Art Of Storytellig' (Part 1)

OutKast er kjent for deres skitne sørstats rap, og denne låten oppsummerer duoens stil perfekt. Låten tar deg med til Atlantas funky undergrunn.

2. SpottieOttieDopaliscious

Ikke la deg lure av den tullele låttittelen, denne reggaeinspirerte låten er fengende og deilig «slækk».

3. Ms. Jackson

Hvis du hørte denne låten ihjel i 2000, synes jeg du bør lytte til den en gang til som om det er første gang du hører den, for den er feilfri.

4. Millennium

Andre 3000s rolige stemme passer som hånd i hanske til låten myke basslinje og R&B-influerte melodi.

5. Skew It On The Bar-B

På denne låten har de fått med seg hiphop-legenden Raekwon, og resultatet er tungt, nedpå og fengende.

6. ATLiens

Av alle artister som har brukt setningen «Now throw your hands in the air / And wave 'em like you just don't care», gjør de det best.

7. Player's Ball

Deres første singel fra debutalbumet *Southernplayalisticadillacmuzik*. «Player's Ball» introduserte verden for to unike rappere.

8. Liberation

Dette er en 8 minutter og 46 sekunders lang fryd for øret. «Liberation» er en av duoens roligste låter, og teksten er sår og ærlig.

9. So Fresh, So Clean

«Ain't nobody dope as me / I dress so fresh, so clean / Don't you think I'm so sexy». Er det noe OutKast ikke mangler så er det selvtillit.

10. Mainstream

På «Mainstream» har OutKast samplet Goodie Mobs «Sesame Street», og resultatet er rått og hardtslående.

I AKSJON: Håkon Vatle med sitt imaginære tau.

HEILE KORET SAMLA: Frå venstre: Vidar Vedå, Håkon Vatle, Rune Nesse, Roald Kaldestad, Ronny Sætre og Gisle Østrem.

Skip o'hoi!

21. mars var det duka for Storm Weather Shanty Choir på Familien. Me tok ein prat med karane, og fekk lære eit og anna om shanti.

SHANTI

TEKST: **Karina Solheim**
FOTO: **Julie Trulsvik Rasmussen**

Shanti. Kva tenkjer du då? Eg tenkte eldre sjømenn med skjegg og anker tatovert på overarmen. «Hiv og hoi» medan dei heiste segla på skuta. Vel, det var noko av sanninga for om lag 200 år sidan. Så møtte eg karane i Storm Weather Shanty Choir.

- Ja, det er kanskje dei 90 år gamle mennene med skjegg og pacemaker som har vore med og teke vare på tradisjonen, fortel korets forsongar Håkon Vatle.

- Er det noko gale med skjegg? Eller pacemaker, spør lyrisk tenor Roald Kaldestad og bass Vidar Vedå tørt.

Både Kaldestad og Vedå har ansikta fullt av skjegg. Om dei har pacemaker i tillegg veit me ikkje.

- Vår jobb er å få shanti tilbake til der det høyrer heime, fortset Vatle.

Og kvar er det? Jau, blant dei tøffaste gutane på seglskutene. Seglskuterockarane rett og slett. Dei brukte shanti som arbeidsmusikk. Med mykje energi og eit lett refreng er dette svært fengande musikk.

«Statsraad Lehmkuhl»

Føre oss sit altså eit kor på seks menn. Fem frå Stord og ein frå Sveio i Sunnhordland. Det heile starta med Vatle si mønstring på seglskipet «Statsraad Lehmkuhl». Her fatta han interesse for denne typen musikk. Vel heime på Stord fekk han resten av gjengen like gira som seg sjølv og koret såg dagens ljøs i 2000. Dei kan sjå tilbake på blant anna to turnear i USA og to i Japan.

- Shanti er for alle. Det fenger folk i alle aldrar og frå alle kulturar. Me har spelt på alt frå ein sjukeheim i USA til ein ungdomsskule i Japan. Det raraste var kanskje sjukeheimen. Publikum blei trilla inn i rullestolar, fortel Kaldestad

- Folk som ikkje hadde gått på 20 år reiste seg, skyt barytonspelar Ronny Sætre syrleng inn.

Noko ikkje alle er klar over er at mange pop- og rockeartistar har tolka shantilåter i løpet av si tid som musikkarar. Det kan Vatle lære oss.

- The Beatles tolka «Maggie Mae». Iggy Pop, Lou Reed, Bono, Sting - alle har dei sunge shanti i løpet av karrieren sin.

Det blir noko litt meir handfast som den gjengse musikkentusiast kan relatere seg til.

Henta til statane

Den fyrste USA turneen starta med spelejobb i eit bryllaup. Dei gjer vanlegvis ikkje bryllaup, men når førespurnaden kom heilt frå andre sida av atlanten, var det dumt å seie nei.

- Heile koret blei flydd over på brura si rekning. Det var rike folk, fortel Vatle.

Det heile skulle vere ei overrasking til brudgommen.

- Men det var minst like stort for oss, held han fram.

Det høyrer med til historia at brudgommen hamna i ei trafikkulukke ei tid etter. Helsepersonellet måtte klippe opp t-skjorta hans som diverre var ei Storm Weather Shanty Choir, enda han bestemd ba dei om å la vere.

- Han er blodfan på alle måtar. Han har fått ei ny t-skjorte i posten, seier Vedå.

Interaktive konsertar

Konsertane deira er ei oppleving i seg sjølv.

FAKTA OM

STORM WEATHER SHANTY CHOIR

- Shanti blir rekna som ein del av folkemusikken.
- Det vart opphavleg brukt som arbeidsmusikk av dei mønstrande på seglskipa.
- Storm Weather Shanty Choir er det einaste shantikoret i Noreg.
- Dei starta i 2000 og har turnert over heile verda.

- Hovudingrediensen er at publikum er med. Det er ein interaktiv konsert, fortel Gisle Østrem, som også er lyrisk tenor.

Der blir det drege i imaginære tau. Med fløyte rundt halsen ropar Vatle ut kommandoar om å skrike «gin!» no og «hoy!» då. Sunnhordlendingane er dei einaste av sitt slag i landet, desse einsame shantirockarane. Dei gjer ein sabla god jobb med å halde liv i musikken. **UD**

karisolh@underdusken.no

Dansa til svetten rant

Lars Vaular skapte ravestemning på Blæst.

LARS VAULAR
Blæst - 21.03.14

KONSERT

TEKST: VILDE BOBERG SVINENG FOTO: CAROLINE RAMNÆS

På et utsolgt Blæst entret Lars Vaular scenen iført en bøttehatt à la Schoolboy Q. En oppvarmingsartist var ikke nødvendig for Norges ubestridte hiphop-konge. Publikum var med på notene med det samme han åpnet kjeften og «spyttet» «Timmy drømte om noe ærlig, tømrer eller snikrer / Ville møte Jesus, ikke jønkere på sykler» fra låten «Aldri for pen for pønk». Vaular hadde med seg tronearvingen Store P som støtte og discjockey. Låten «Den første gangen var den siste» fra siste-skiva *1001 Hjem* ble neste låt ut, og dermed var stemingen satt for resten av kvelden.

Lars Vaular var selvsikker og avslappet gjennom hele konserten, og fanget publikum med fengende beats og

allsangvennlige refreng. Med flere hitlåter som «En eneste» og «Nonsens» i bagasjen, er det ingen tvil om at han har truffet en nerve i det kommersielle hiphop-markedet i Norge. Selv til mindre kjente låter, som «Nøkene», danset publikum i takt med musikken, mens de fisket frem nøkene sine og veivet dem i luften.

Konserten tok en ny vending da Vaular introduserte «Legender», som handler om en venn av han som døde. På slutten av låten løftet publikum glassene og sendte en tanke til sine helter. «Legender lever lenger og overlever alt» rapper Vaular, og viste en mer følsom side av seg selv, uten at det ble pinlig. Som seg hør og bør hadde Lars Vaular med seg en ny låt, som ble godt mottatt

av publikum. En typisk Vaular-låt med tung bass og sløye rim. Brått oppstod det et teknisk problem, men publikum var tålmodig og klappet oppmuntrende til teknikeren. Det lille oppholdet i showet ble fort glemt etter «Gary Speed», og bergensrapperen hoppet opp og ned på scenen mens svetten rant fra pannen. Da Store P overraskende fremførte hiten «Vikje Være I Din Verden», klikket det for publikum, selv med playback og skuffende lite rapping fra kritikeryndlingen.

Vaular avsluttet konserten med «Solbriller På». Han tok av seg hatten for publikum og forlot scenen. Dessverre for fansen som skrek etter mer, ble det ingen encore. Vi får aldri nok av den kisen.

Ødeleggende vakkert

Debutalbumet til Perfect Pussy er overveldende og intens, men lever opp til hypen.

PERFECT PUSSY
Say Yes to Love

PLATE

TEKST: HÅVARD HARALDSEN FOTO: CAPTURED TRACKS

Perfect Pussy er et direkte og brutalt ærlig hardcore/støy-band, verken mer eller mindre. Etter en firelåts kassetdemo med tittelen *I Have Lost All Desire for Feeling*, er *Say Yes to Love* deres albumdebut. En liten halvtime med intens, kontinuerlig og nådeløs ærlighet. Og det er nettopp dette som gjør det til et så godt album.

Låtene er kjappe, korte og deilige, og går rett på sak. Gitaren og synthen er skingrende, bassen og trommene skitne og vokalen er slitsom. Et hardt, skjærende og kompakt lydbilde skriker ut av høyttalerne mine. Preget av dårlig lyd kvalitet, akkurat som det skal være, tro mot hardcorestilen. Tekstene, som

leveres av Meredith Graves med hennes blanding av skrikende og snakkende vokal, er rå og personlige. Hun roper ut – med den største selvsikkerhet – fraser som folk flest ikke ville hvisket om til sine nærmeste: «You can read the story of my last six weeks / In little black bruises and marks from my boys' teeth». Enkelte deler av albumet kan oppleves noe uodynamisk, hvor det føles som om musikken stagnerer, og mister noe av intensiteten sin. Men da hører man ikke ordentlig etter. Det er lett å la seg overvelde av det voldsomme uttrykket og lydbildet. Perfect Pussy og *Say Yes to Love* krever mye av lytteren, og er på alle måter musikk man må være i

riktig humør og sinnsstemning for å høre på. Men man blir rikelig belønnet for innsatsen.

Albumet avsluttes med en noe annen tone, hvor støy-aspektet av musikken deres får vist seg mer fram. Nest siste låt, «Advance Upon the Real», åpner hurtigst og hardest av alle, før den nærmest sømløst glir over i svevende ambience. Dette går igjen over i ren synthstøy på den siste låta «VII». Kombinasjonen runder av albumet på en uventet naturlig og positiv måte. Bandet presenterer seg selv nakent og oppriktig, både musikalsk og personlig. De legger ikke skjul på noe, men sloss nærmere innbyrdes med hverandre om

hvem som skal få ordet. På overflaten virker det ikke som et band som spiller sammen i det hele tatt, men heller lag på lag av forvrengt støy og bråk, som kjemper om plassen. Likevel kan man skimte lysende melodier et sted i det fjerne, som samler det hele og binder det sammen. Resultatet er tidvis uklart og ødelagt, men samtidig direkte og vakkert, på sin helt egen måte.

Kulturkalenderen

26. mars - 8.april/Kulturuke, Tulkuruke, Ulturkuke, Ultkuruke, Tlukuruke

FOTO: Music Wizard Group - Flickr - CC BY 2.0

25.

TIRSDAG 25. MARS

Biblioteket

Klokka 19.30: Bergsveinn Birgisson er en islandsk forfatter som er godt kjent med kulturinstitusjoner som sauegårder.

Rockheim

Klokka 20.00: Instrumentkunnskap om keyboard fra 1965-1985. Hva er en tangent?

Samfundet

Klokka 16.00: Gi oss penger! Samfundet selger ny Samfundet-genser fra 16.00-21.00.

Klokka 19.00: Førpremiere på Radioteatrets innspilling av *Det lange farvel* av Raymond Chandler. Krimmen som skyter deg inn i påska. Pang pang, du er død.

Trøndelag Teater

Klokka 20.00: *Kierlighed uden strømper*. Finnes det noe annet?

ONSDAG 26. MARS

Ila Brainnstrasjon

Klokka 19.30: Quiz

Samfundet

Klokka 19.00: Dama til Knausgård skriver bøker. Noen litteraturvitere prater om det.

Nova Kino

Klokka 18.30: Trondheim filmklubb viser *Pi*, historien om en matematiker som tenker på tall. Men så går ikke ting som de skal og dilemma og wræææh. Men spennende, da. Om tall til og med.

TORSDAG 27. MARS

Avant Garden

Klokka 19.00: Fem kunstnere oppdaterer deg på hvordan det står til med kulturstøtta. Og det med improvisasjon i tillegg.

Dokkhuset

Klokka 20.00: Danish String Quartet er en dansk styrkekvartett.

Ila Brainnstrasjon

Klokka 20.00: Kåseri av Thor Eggen om slaget ved Ilevollen.

Tror Brainnstrasjonen har noen puter liggende.

Rockheim

Klokka 18.00: Utstillingsåpning av *George, Eric and me – a personal collection*. Hvem er best i senga: Clapton, Harrison eller hvalrossen?

Samfundet

Klokka 19.00: Excenteraften med de aller mest eksentriske og overtroiske. Tom Strømneæss fra *Åndenets makt* forteller om spøkelser, hagenisser og Harry Potter.

Klokka 19.00: FM's svarte får, Radio Revolt, gir deg jazz og bipp og bopp

og papapa. Påtirshda er din gave på torsdag.

Klokka 21.00: Valerious har vært på Samfundet før og nå kommer de igjen. Men i Edgar? Jo, Edgar.

FREDAG 28. MARS

Blæst

Klokka 22.00: Team Me vil være på lag med deg. Selv om du må betale 240 kroner.

Trøndelag Teater

Klokka 19.00: I grevens tid, av Carin Mannheimer, er et teater du kan se på Hovedscenen.

Samfundet

Klokka 20.00: Knauskoret sang ut hele Knaus i UKA. Nå kan du være en av de heldige som får sitte inneklemt mot veggen og høre dine medstudenter synge Skrillex og Pink Floyd. Klokka 22.00: Klubbkonsept fra Oslo til Trondheim. Get Dancy! gir hoftene dine sving og svung.

LØRDAG 29. MARS

Ila Brainnstrasjon

Klokka 14.00: Ikke Pelle Parafins, men Musikkmanesjens Bøljeband spiller ny bøljemusikk og ye ye yeee. Klokka 18.00: Joel Sarakula har hatt og spiller musikk.

Olavshallen

Klokka 18.00: *Carmen* er en opera om Carmen som tenker på frihet, men som puler rundt og manipulerer og gjør hva hun vil

Samfundet

Klokka 19.00: Samfundsmøte om Syria. Robert Mood forteller om sin tid som generalmajor i FN. Og kveldens viktigste spørsmål blir besvart: Bombe eller snakke først? Klokka 22.00: Sivert Høyem, en høyere versjon av han onde fyren i *Austin Powers*, spiller i Storsalen på din egen lørdag.

Klokka 23.59: Kindred Fever maler bluesrock med mørke farger.

Trondheim Torg

Klokka 15.30: Nina og Stine holder kurs: Et steg om gangen – hvordan gå i trapper

30.

FOTO: foto.samfundet.no

SØNDAG 30. MARS

Erkebispegården

Klokka 17.00 Trondhjems Studenter-sangforening er mannlige, herlige og sterke når de ikke synger jula inn.

Ila Brainnstasjon

Klokka 14.00: Jazzzzzzzzzz. På søndag. Søndagsjazz.

Samfundet

Klokka 18.00: SIT (Studentersamfundets interne teater) gir deg *Dickie Dick Dickens* - dukketeater om livets skygge sider blandet med The Muppets.

Klokka 19.00: *Rear Window* er Hitchcocks desidert beste film og den ser du den siste søndagen i mars.

MANDAG 31. MARS

Bær og bar

Klokka 21.00: Filmquiz på Solsiden. Hva er fornavnet til han slemme Vader i Star Wars?

TIRSDAG 1. APRIL

Antikvariatet

Klokka 21.00: Epleklang er en gruppe jenter bestående av seks av den nevnte sorten og alle har forskjellig topp. Gøy.

Samfundet

Klokka 19.00: *Blikende Lygter* er en film om danske gangstere, som du kan se i Biblioteket. Skal jeg kamelåsåe kamelåsåen ut av kamelåsåen din?
Klokka 19.00: Tirsdagsquiz. Hva betyr orkidé på gresk? (Svaret: lekkitset)

Trondheim folkebibliotek

Klokka 19.30: Torgrim Eggen er forfatter. Han har også skrevet en politisk kokebok med Gert, Jert eller Gart Nygårdshaug.

ONSDAG 2. APRIL

Verkstedhallen

Klokka 18.30 *Perfect (im) Perfections* er et danseopplegg på svarteste Svartlamoen. REPRESENT.

TORSDAG 3. APRIL

Café Løkka

Klokka 21.00: Tønes fra Soknedal synger om fjerne og nære ting. Han er ganske i vinden?

Dokkhuset

Klokka 18.00: Jiggz Wigham og the Brazz Brothers er mye forskjellig, men bandet er hovedsakelig musikk.

Olavshallen Lille Sal

Klokka 19.00: Bare Bjørnov inviterer på flygelfestligheter.

Samfundet

Klokka 19.00: Namnam, Radio Revolt er rykende levende på Klubben.
Klokka 19.00: Grunnloven i lys av 200-årsjubileet. To smarte personer fra NTNU prater om hvorfor noen gidder å spise smalahove.
Klokka 21.00: Ted Glen Extended består av åtte gutter på instrumenter. Orkesterpop.

FREDAG 4. APRIL

Avant Garden

Klokka 20.00: *No Title* av Mette Edvardsen er noe kunstnerisk på Avant Garden. Dans! Dans er det. Visste jeg det ikke.

Ila Brainnstasjon

Klokka 18.00: The Isak Heim Experience er et nyoppstartet jazz- og rockeband. Du kan skryte av at du så dem før resten. Han som var med i Idol? Norske Talenter? Sett han før. Jaja.

Samfundet

Klokka 21.00: Vårkonsert for Snaus-trinda Spellemannslag. Spiller av deg nikkelsen.

Klokka 22.00: Ikke bare EYE EMMA JEDI, men også JITNEY spiller på Klub-

FOTO: Sofie Sætre

ben med rare lyder.

Klokka 23.59: Blomst kommer fra Trøndertun, der bandet lærte punk med groms, inspirert av Jokke og Valentinerne og Raga Rockers. Men selv om de har harde, forbilder vil de bare ha en klem. Seriøst, prøv å gi dem klem.

LØRDAG 5. APRIL

Dokkhuset

Klokka 21.00: Igor Dunderovic med *Fettere - Ali Baba og lille lam*. En akustisk tolkning av norsk og verdens folkemusikk. Litt som Ole Bull i burka.

Samfundet

Klokka 19.00: Øl. I Storsalen.
Klokka 20.00: NTNUI kompenserer for sin mangel på personlighet og humor, og velger å sprade rundt på Samfundet med sine harde kropp. Gudenes natteliv, altså.
Klokka 23.59: Divisjonen er dansbar, norsk pop.

Waisenhuset

Klokka 13.00: Boksalg med kaffe. (Hint: politisk kokebok)

SØNDAG 6. APRIL

Samfundet

Klokka 14.00: Lyst på bilder av svette og fulle studenter? Kjøp Fotogjengens bilder av Samfundets skamelige blinkskudd.

Klokka 19.00: Søndagsfilm: *Boogie Nights*. På Samfundets hjemmeside:

A movie about a man with a big penis.

Trondheim Kunstmuseum

Klokka 13.00: Andreas Eriksson er en av Nordens viktigste malere. Laget en skulptur av en kråke som folk i Venezia syns var kul.

MANDAG 7. APRIL

Dokkhuset

Klokka 20.00: Flaskepost, eller andreklasse på jazzlinja ved NTNU, leker med strenger og trommer på Dokkhuset.

TIRSDAG 8. APRIL

Samfundets øverste mediemakt, studentenes fillevaktbikkje, gir deg en splitter ny Under Dusjen.

Stor anmeldelse: SiTs psykologtjeneste

Gærn, eller bare litt tungt dagen derpå? Spitposten viser vei til lykka.

Spitpostens anmeldere har testet det psykososiale helsetilbudet til SiT med følgende kasus:

- **PSYKOSE.** Bra oppmøte og mange fine farger. SiT lærte meg at aliens ikke trenger å være mine fiender, men faktisk er veldig ålreite vesener bak de skrekkinngytende tentaklene og hugtennene. ~~~~~/10
- **ASPERGER.** Ble bedt om å slutte å lese dritt på Reddit. 4/10
- **MESTRINGSVANSKER.** Kurset gikk egentlig utrolig bra, men så må man skrive denne anmeldelsen, og det har jeg gruet meg lenge til. Synes dere forresten det var et komma for mye i forrige setning? Greier egentlig ingen ting jeg. Jeg føler virkelig at jeg har prøvd nå, men det går aldri dit jeg vil. Angrer på at jeg i det hele tatt sa jeg til å skrive dette. Faens drittkurs. 0/10
- **SELMORDSTANKER.** Denne anmeldelsen ble aldri skrevet, da tilbudet ikke var godt nok. 1/0.
- **FORFØLGELESVANVIDD.** Skribenten får servert varm te, men er litt usikker på om den bør drikkes. Rommet er dekket med solgul tapet, trolig for å vekke tillit hos de som kommer hit. Det er lett å se hvor de vil hen med dette. Helsesøsteren spør om hvordan det går og noterer underveis. Jeg svarer med å notere i min egen journalistblokk for å ikke vekke mistanke om at JEG FORSTÅR JÆVLIG GODT HVA DERE PRØVER PÅ NÅ MAFIAN. 0/10
- **SOSIAL ANGST.** Det er vanskelig å forstå hva man skal med dette. Hvorfor kan ikke psykologen komme til meg? De fem minuttene jeg må stå og vente utenfor Gamle kjerni og bli dømt av eplekjekke gløsing er de verste siden barneskolen. Hvordan forventer de at folk skal bli friske av dette? 0/10
- **KONSETRAJSONSVAKNSER.** Det starter med en gruppesamtale hvor alle forteller om hva de synes er interessant. Har du forresten sett House of Cards? Utrolig bra serie... Jeg har likt å se på serier siden jeg var 12 år, forresten det samme året som Linda begynte i klassen. Hun kom fr Hønefoss og hadde brunt hår, akkurat som Karolina i 7B/10.0

PST SKAPTE USTEMNING:

Etterretningstjenesten møtte ikke på samfundetmøtet om AKP-ML, lørdag kveld, selv om de hadde reservert en hel stolrad på forhånd.

– Det er faen meg skandale! Jeg

regner med sterk oppslutning for resolusjonen om å ikke forhåndsfylle glass med chilinøtter før det faktisk sitter noen på den reserverte plassen, sier en forbannet Øyvind Lunke. snowdeng1truthjihadKLST.

Spitposten registrerer

Føler seg veldig, veldig, veldig misforstått

NY, UROVEKKENDE TREND: Fans samler på Rindal-effekter og etterligner hans karaktertrekk. Her har de laget en fullfigursdukke av studentpolitikeren.

– Like legitimt å samle på hår av Eivind Rindal som på frimerker, mener medlemmer av merkelig entusiastklubb.

– Bronies har det lett. Som Rindalitter møter vi forfølgelse daglig. De drar oss i hestehalen og ler av kampsangene våre. Hvem liker ikke «Rindal, du store, du frie»?

Slik beskriver Roar Bergsen hverdagen. Han er en av fem medlemmer fra «Rindalitter of Trondheim» samlet til møte i Lychen. Han forteller han om et liv hvor videoklipp fra storsalens talerstol står i fokus.

– Ærede storsal, mitt navn er Eivind Rindal, og jeg er medlem... Det blir gåsehud hver gang, sier han.

Et kvinnelig medlem reiser seg. En hånd bak ryggen, to opp i været.

– Vil dere ha kaffe, spør hun.

– KAN VI IKKE STEMME OVER DET DET ER MIN DEMOKRATISKE MENNESKERETTIGHET SOM ENKELTMENNESKE JAMF. FN-KONVENSJONEN, lyder det unisont fra resten av gruppen.

– Skal vi ta det på akklamasjon?

Gruppen ler så hattene nesten faller av.

– Selvfølgelig ikke. Jeg henter papirlapper, kan du være tellekorps?

– Er det strengt nødvendig?

– Ja.

Kaffebeslutningen blir utsatt til neste møte etter innvendinger om hvorvidt de burde fått mer informasjon om andre mulige drikkevalg før det ble stemt om saken.

– Noen vil kanskje si det er i overkant, men det er viktig med gode prosesser, sier Bergsen.

Han forteller at på mange måter fungerer som en selvforbedringsgruppe. I tillegg til å samle på Rindal-objekter har de etablert et mål om at de på et tidspunkt skal kunne dra et samfundsmøte til over midnatt.

– Tror du han ville blitt stolt da, spør Bergsen usikkert.

– Kanskje?

– Vi er uansett et stykke unna, men vi øver oss stadig. Jeg har allerede klart å få utsatt beslutningen om hvem som skal vaske badet hjemme på det grunnlag at vi ikke har klargjort hvorvidt vaskelisten skal sorteres alfabetisk etter fornavn eller etternavn.

– Du bor alene?

– Ja, men det er prinsippet som er viktig. SP.

FITTEBLEKKEJOURNALIST SOV SEG GJENNOM ISAKSEN-INTERVJU:

– STUDENTER ER IKKE LATE!

– Er du våken nå?

– HUUUUH?

– Er du våken nå?

– Jeg tror det.

– Det ryktes at du sov deg gjennom et telefonintervju med statsråd Røe Isaksen.

– Å si at jeg sov er å forenkle det hele. At jeg samlet z'er mens en statsråd ringer for å diskutere late studenter kan betraktes som en kritisk kommentar til vinklingen vi brukte Bare fordi jeg liker å slappe av, betyr ikke det at jeg er lat.

– Er det den egentlige grunnen din?

– Ja, vi sier det.

– Egentlig, egentlig?

– Nei, jeg innrømmer det. Jeg elsker ironien i det hele. Målet mitt er at episoden skal bli et vers i Roxettes «Ironica». Jeg prøver å komme i kontakt med agenten hennes nå, men jeg tror kanskje han sover. Hvilket også er ganske ironisk, spør du meg.

– Er du ikke redd for at dette vil gå utover ryktet, om ikke troverdigheten til seksjonen din?

– Nei, det gjør jeg i bunn og grunn ikke. Alle gjør feil. For eksempel leverte den forrige redaktøren samme meningerseksjon to utgaver på rad. Ingen la merke til det uansett.

– Vurderer du din stilling?

– Nei, det gjør jeg i bunn og grunn ikke. Alle gjør feil. For eksempel leverte den forrige redaktøren samme meningerseksjon to utgaver på rad. Ingen la merke til det uansett.

... at drikker pokal og skaller ned folk

... at

... at råd til Rådet: Ikke piss bort tiden til folk.

... at vi likevel kommer til å kreve dere for ølen vi måtte gjennom for å overleve farsen

... at utsetter registrerer denne gangen

... at neida

... at vil nødig utsette dere for slikt

... at Rådet TROR vi ikke kan gjøre det

... at da kommer sikker FS' ungdomsorganisasjon marsjerende inn i sine uniformer

... at fy faen, den var tørr

... at apropos tørre ting: Lychen har blitt

stengt

... at vi mistenker uregelmessigheter i

Lychen-burgeren

... at noensinne lurt på hvorfor det er så få

KSG-panger?

... at vi også

... at skjønt, det kan være at KS-en i KSG til slutt tok knekken på dem

... at finnes jo antibiotikaresistent gonorré nå

... at sendte de forbanna teknikerne på "tur" til Sverige

... at dessverre kom de tilbake

... at så mye for eugenikken

... at skeptisk til Skepsisuka

... at skeptisk til alvfett

... at skeptisk til Norheim

... at misunnelig på gjerne Nettavisen-bloggere som klikker fullstendig på

Trygdekontoen og blir diskutert på Twitter

... at Storsalen trenger en Hans Bauge

... at det nye styret imponerer på sin måte

... at nordnorsk wildcard med ufrivillig morsomt navn? check

... at nordnorsk hippie med ufrivillig morsom dialekt? check

... at kulturbevisst kis med pornokrøller? check

... at avvist Hells Angels-medlem? check

... at Storsalen presterte å vedta en resolusjon for "kunnskap om korrupsjon blant studenter i Norge"

... at kjent problem, men vi kan glemme å skrive ytterligere om det for ei kasse pils

... at virkelig godt jobba, Storsalen

... at vedtok også noen greier om reservasjonsretten

... at reserverer oss mot å komme med ordspill om dødfødt initiativ her

... at godt jobba, borgerlige!

... at Ukraina visstnok også er viktig

... at da passer det med en resolusjon som er så vag at selv prorussere stemmer for den

... at godt jobba, politikeren!

BAKSIDASPELET – CAMPUSUTGAVEN

